BRANIMIR DOROTIĆ

ZGUBIDAN

CV

3.

Branimir Dorotić
ZGUBIDAN *CV* 3.

Nakladnik:
Ogranak Matice hrvatske u Samoboru
Trg Matice hrvatske 5, p.p. 62
10430 Samobor

Za nakladnika:
Gordan Črpić

Urednik:
Branimir Dorotić

Lektura i korektura:
Ivana Sesar Babić
Maja Martinić

Grafička priprema:
Produkcija 1224

Tisak:
Grafomark – Zagreb

Naklada:
150 primjeraka

ISBN 978-953-6588-80-0
CIP zapis je dostupan u nacionalnom skupnom
katalogu knjižničnog sustava Bukinet (katalog.bukinet.hr)
pod brojem 991006069057609366.

Samobor, studeni 2026.

BRANIMIR DOROTIĆ

ZGUBIDAN

CV

3.

2017. – 2026.

maticahrvatska
Ogranak Matice hrvatske u Samoboru
Samobor, 2026.

BILJEŠKA O ZGUBIDANU

Rodio se 13. travnja 1951. na Braču, otoku između Omiša i Hvara, od roditelja, djedova i pradjedova otočana, s obiju strana iz loze Dorotića koju je proslavio fra Andrija. Njegov najraniji vidokrug opisuje more, a ono je sebično i samovoljno i nitko koga sveže uza se ne može više poželjeti neke druge širine, neke šire prostore slobode.

Zato je Zgubidan vječni skitnica i svaštar, pjesnik i svirač, slikar i crtač, mornar i planinar, a uza sve to brižljivi zapisivač i kroničar. I ovu neobičnu zbirku čine njegovi dnevnički zapisi, bilješke riječju, koje zajedno s njegovim bilješkama crtežom i slikom (jer on je i *pravi*, akademski slikar) čine cjelinu koju je teško zamisliti. Njegove slike, crteže i vitraje treba podjednako gledati i čitati.

Stih je samo forma kojom se poigrava da bi zapis oslobodio suvišnih riječi, napetih misli, sumnjivih čitatelja i sumnjičavih mudraca. Ništa u ovim stihovanim zapisima ne obvezuje, ništa ne traži odgovor, ništa ne iziskuje neku pametnu interpretaciju, ništa ne očekuje ni pohvalu ni pokudu. Namijenjeno je onima koji znaju da je umjetnost sam život.

Zgubidan je potpis, pseudonim, duhovno stanje, osjećaj nedovršenosti, ali i čežnje za novim plovidbama i novim skitnjama. Zgubidan je hazarder kojemu vrijeme ne znači ništa. Njegova će kronika trajati koliko traje i on sam, a zapisi će ostati onima koji ih budu htjeli sačuvati. I ovi napisani i oni narisani. Važno je da život bude ispunjen.

Zgubidan zapravo ne gubi vrijeme, samo ga zna potratiti na beskorisne stvari ili na beskorisne ljude. Potrati ga na brige i radosti života, na unuke, djecu, obitelj i svojtu bližu i daljnju, na prijatelje i suputnike, na sjećanja i uspomene, na stare znatiželje i nove izazove. Sve je to zapisano u njegovim stihovima.

Napokon, Zgubidan je moj brat, moja krv i moj duh, samo nam ista riječ nije istoga oblika. Ali sve to nije važno. Važno je samo jedno: da život bude ispunjen.

Dubravka Dorotić Sesar

Zagreb, 13. travnja 2011.

P.S. Predgovor prvoj zbirci (zbrci) dnevničkih stihovanih bilješki ukrasila je moja sestra, onako kako je samo ona znala. Onda je nastala druga s uvodnom riječi prijatelja, učitelja i pjesnika Jože Prudeusa. O ovoj trećoj nemam što reći

osim da je na neki način spomen onima kojih više nema u nastavku mojih putovanja (lutanja). To je ujedno i moj odgovor na životne pustolovine u kojima poput Bellowljevog Herzoga razgovaram i s Bogom s ljudima i sam sa sobom.

Bregana, 6. listopada 2026.

Branimir Dorotić

TREĆA DOB

Ne znam kuda će me odvesti čežnje
Na kraju svih pustolovina
Sve vratolomije i bjesovi
Samo su blijeda sjećanja
Na vrijeme kad sam bio lovac ili lovina
Sada prostrt na dva metra *koćete*
Kroz okno *luminara* sanjajući lovim zvijezde
Kao što ribar ribu lovi (ako baš hoćete)

DALJINE

Da mi je samo
Prstohvat
Tvoga daha
U ovoj noći,
Ili bar glas!
Da se oslobodim
Nemilog straha
Od ove daljine
Što pružila se
Između nas…

TOPUSKO 2021.

Uronjeni do pasa
U mlaku vodu spasa
Dotrajala bića
Svakodnevice bjegunci
Zbrisali od posla, obitelji, kafića
Sad napola ugašenih motora brojimo
Dva, dva, tri, četiri
Tri, dva, tri, četiri ...
Za sestrom anđeoskog lica
U bijelom uz
Čučanj, raskorak, sklek
Koliko tijelo sluša
A voda kao duša, blaži boli
Dok se ekipa klima poput lutaka

U ritmu kotrljajućih oblutaka
Onda „idemo na struju“ i „bit će bolje“
Raspored po kartonu fizikalne terapije
Važno je imati volje
Za životom
Veliki klimaks je ručak, klopa
A poslije smo tropa
Malo šetnje iza i štrudl u kantini
Dok tamo negdje netko jame kopa
I kopa ljeti i kopa zimi...

KARANTENA

Hude steze, covid cajti
Uokoli kmica zri
Išćem sebe, zgubil sam se
Kam pak zginulinuli su sii ?
Niti morem koga najti
Sega mi već tuj fali.
Bogek dragi
Kak je tebi vu toj štali -
Grdo li je kad si sam
Mene ti je zima stisla
A loži se celi dan
Kakvo nas to čeka zutra
Nismo v reštu al’ smo nutra
Makar nis ni bos ni gol
Niti lačen, a ni sit
Ne pozabi
Bogek nas
Z prvom, drugom, trećom dozom…
Celi svet je prešel v rit

PIH

Čovjek je tek maleni čamčić
Privezan uz obalu Mora nepoznanica
– Je li ta luka sigurna? upitao je netko…
Odgovorih „PIH“!
I odriješih konope svoga veza

PIH!

Čovik je tek moli kaić
Privezan za kroj ol Muora nepoznanic
Jel tin porat sigur? Upito me niki krez
Ma reko san mu – pih!
I odriši viez...

OČIJUKANJE

Baš te volim
I još si mi IN
Iako sam izgubio zube
Istupio klin
Ljubav sanjam –
Izgorjela nada
Ja sam ostario
A ti si još mlada

TREĆI JE DAN...

Do kad će noć bez svanuća trajati
Ljudi čekajući zoru
Pored ruševina zdvajati
Zamukla su zvona skrivena u magli i
Stvorenja obamrla stravom
Pod ledenom kišom
Milosrđe je na cijeni i plastične folije
Slijede kontejneri za stan
Prijateljski stisak ruke kao topli obrok srcu
Iznad porušenih domova
Savjest mnogih je na kušnji i gdje su pare
drugovi?
18.11.2020. Trese se zemlja
Isti bolni vrisak
Godinama para uši razdirući dušu
Svrdla vrijeme
Raste
Dok se ne raspukne zvono Svijeta
Prah ljudski
Zvjezdanim oceanom raspe

PETRINJA

U nedogledu vremena
Krije se mladost puna ljubavi i snova
Ono nešto radosti i suza – uspomene
U magli svatovi i kolijevke
Vojne, blatni rovovi i molitve
Sunce i snjegovi
Zvona, grobovi
Vjera i nevjera
Nadanja, žuljevi…
Sada ruševine
Na kraju svega neka zatvorena vrata
Tranzit kutija bez prozora i kvaka
S adresom Neba ili bez adrese
Putujemo
Kako tko voli
U Novo gdje se tlo ne trese

PORUKA U BOCI II

Tisuće otoka
Spojenih suncem
Razdvaja more.
Predani pjeni valova
Putuju krilima galebova
Oblacima i jedrima
Čekajući povoljan vjetar.
Na svakom postoji stijena
Rt Dobre Nade
Mjesto je to pozdrava
Vjere u susret duša dalekih sidrišta
Sigurnih luka i sunčanih obala
Netko je ondje utisnuo cjelov na papir
Smotan u boci s navoštenim čepom
Poruku u širokom luku predao moru
Da glas o čežnji prenese
Obalama bijelim za
Blagoslov susreta

DORUČAK ZA UNUKU

Halo bijeli lončiću,
Gdje se sada kriješ
Dok te tražim okolo
Ti se meni smiješ
Dobro jutro djevojčice
S roščićem na glavi
Kad si tako ljuta
Reci molim te
Dal' te netko gnjavi?
Pitala me baka što bih htjela biti –
Šnajderica, rekla sam, i to nije igra
Tražila sam krpice, ubola me igla.
Ako nešto sašijem, neću šivat tebi
Ja ti volim šivati samo svojoj bebi.

BROČ 2021.

Ni već Broča
Iz mojeg ditinjstva
Novo ni ono ča je bilo
Nimo mista di se jubovalo
Ni kantuna di me čeka milo
Ni već Bola bez ćaće i Štrike.
Šjore Nele i njezine vike
Od studenca ostale su slike,
A od Lože – štekati na nože
Ni Supetra bez Žutog i Herte,
Somi furešti s škovacan Europe
U tranzitu svezali nam grope
Malo svita, a pusto autih
U Sumartin peškarija prozna
Prijateji razišli se sviton
Milna, Spliska i Sutivan...
Sve krepalo, ožive tek liton
U Pražnica dice uvik isto,
Ne poznajen čunke, nit ih kapin rič
Osim da je vrime rasprodaje škoja
Bi'će kasno za se kajat

Di je moje doma?
Jedino je more uvik isto
Duro, šumi, šapje, arduroje
I trajat će priko vikov tristo

DOM

Kuća ni na nebu ni na zemlji –
Ono što smo cijeli život gradili
Raspalo se u trenu –
Nisam jedini takav
Stihovi ne lažu, gradit ćemo iznova
Srušiti brdo
Otkriti istinu zapretenu u stijeni
Tajna škriljca u srcu je graditelja
Koji je vidio i ono još neviđeno
O čemu drugi mogu tek sanjati.

KOMETA

Draga, nemoj se predati tugama
One oduvijek imaju vezu s dugama,
Suncem i kišom.
Duge su most za nedovršena putovanja
Između zbilje i djetinjih sanja.
Naš put je oduvijek samotna pjesma
Ma gdje bili
Tek onda jesmo
Kad nekome smo
Svjetlosti trag

ROĐO

Čitam tvoje pjesme dragi rođo
Zapise o naprslim zidovima svijeta
U sjeni rata
Krhotine od života nisu tema
Za one kojih više nema

I nema više lijepih slika
U budoarima čežnje
Samo umor sivih svodova
Nebeskog i onih naniže
Što pritišću težinom križeva
Obilježenih i neobilježenih grobova
Sve ljude osim snobova
Koji se opiru sili teže…
Može biti da sam prolupao
I da je sve baš kako treba biti jer
Lako je propasti u bezdane iluzija
Satkanih od prijeratnih snova
Mjesečine i ljubavi
Od koje sam oslijepio
Jednom davno na vrhu Mosora.

NADA

Čovjek je čovjeku vuk
Pogotovu kad zastrani,
Pa izgubi put.
Svi pustinjski nomadi
Čeznu za srcem oaze
U toj potrazi
Previše je površnosti i
Prevare, mjesta gdje
Prodaju svijeće za rog
A trebalo bi biti da je
Čovjek čovjeku u pustinji izvor vode
U kome prebiva sakriveni Bog

DVOJE

Ovaj Svijet
Čudo ljubavi
Počeo je prije Noe
I još traje kao dvoje
Jelen, srna, žir i zemlja
Pozlaćena dva oblačka

Zraka sunca, vjetar s gora
Padobranci dva maslačka
On i ona vrste slona
On i ona vrste miša
Zelen trava, ljetna kiša
Upareno sve na svijetu
Trči, stremi vječnom ljetu
I njih dvoje, kapi rose
Ostavit će sve što nose
Što ne valja da propadne
A što vrijedi da umnože
Život kratak (što se može)
Ljubav zato od sveg veća
Van vremena
Univerzum obuhvaća
Prašta, grli, k sebi vuče
Sve stvoreno
Pod okrilje
Božje kuće

PETRINJA, SVIBANJ 2021.

Kakav svibanj
Pod svodovima raspuklih bogomolja
Okašnjelo proljeće
Traži utjehu
Miriše stara hrvatska patnja
I opet molim tebe Marijo
Svrni svoje milostive oči
Na djecu svoju
Malu i veliku
Nespremnu na nove patnje
Raspinjanja na križ
Sina tvog
Nas i naše djece
Bez konca i kraja

FUNDAĆ

Kad se slegne život
i procidi
Ća ostane puno i ne vridi
Ma opet se makar
Na fundaću živi
I bez snova gušta...
Čekajući zadnji vapor
Na nebeskoj rivi

OSKORUŠE

Budući zatvoren
I ne smijem plahutat vani
Ne mogu pisati poletno
Sve su mi inspiracije *u banani*
Jedna ima obitejski stres,
Drugu mi je *vgriznul pes.*
Treća nema sreće,
Ulovila dijabetes.
Četvrta je prekinula sa svima vezu
Odavno već živi u kavezu
Tek ponekad se javi jedna iz daleka
Poput lijeka
Zaboravim načas da sam vezan
S olovnim nogama u karanteni radi virusa
Sanjam onda zrele oskoruše djetinjstva
Poezija mi je daleko poput cirusa...

FERAL

Bljesak –
Sila moći, ambicije
Usred noći
Ko pitanje sa visine
Što je prošlo, a što nije
I samo se nebo smije
U sredini zubat osmijeh
A sa strane dojke dvije

Onda trbuh, mrak i potop
Slomljen ponos, tanan oklop
Snoviđenje, puti kraj
Napasti jezičava, baj!
Potraćeno vrijeme
& na kraju konac
A na rampi trampa
Život za križ i
Kameni poklopac

IRSKA

Rubovima majstorski vrludam
Dok me ne „ožene“ ili se *ne udam*
Ja na žalu, sunce na zapadu
Brod zbrisao, more u napadu
Kad se ne može živjeti od didine
Na put! Treba osvajati nove zidine
Možda skršit vrat
Bolje i to nego ovdje besposleno stat…

BUĐENJE

Umornog od snova
Požnjela me stvarnost
Zateklo me Novo
Nespremnog i starog
Natrag ne bih htio, za naprijed je kasno
Očito sam život prespavao krasno
Ostale su priče,
Album slika, djeca – sada ljudi
I njihovim snovima Novo doba sudi
Tek smo uspomene
Pojelo nas vrijeme…

PREVIŠE

Previše mi je toga za nositi,
Previše!
Gonjen na put žudnjama –
Vratolomijama i bjesovima tjeran
Kroz boleštine i selidbe
Razvlačim stvari tuđim stubištima
U nedogled novih prostora i starih nevolja
Svakodnevno kotrljajući sumnje i strahove.
Bitni su „papiri“, a ne ljudi
Nesviknut na status lutalice, izgnanika
U teglju vučem sobom
Hrpu agencija, bilježnika, poreznika i pravnika
Njuškala, transportera, šljakera i šofera
Dosta mi je na ex činovnika i računa,
Prijavaka, novih porti i portuna
Policije na cestama,
Starih auta, mehaničara
Medicine, RTG-ova i zdravstvenih tehničara
Dosta mi je bit potrčko
Preko glave vezni igrač
Raznih družbi što s visoka vode igre
Biti materijal za trošenje i trač

RAT 1991.-2017.

Preskačem Uvertiru, dragovoljni stroj
Moj rat je započeo uzbunom
Jednog kasno-ljetnog jutra
Imao sam četrdeset, a ti dvanaest
Sjećaš li se ičega prije tog jutra?
Obitelji, blagdana, praznika, mora…
Života s braćom…
Ja nisam posijao kosti u tom ratu
Ali nisam baš ni živ
Naučio sam da rat traje i kad se vrati mir
Gine se na različite načine
I tko jest i tko ni zašto nije kriv
Danas kad tvoj sin slavi dvanaesti rođendan
Nema me u toj priči iako nisam umro

Razlog ne razumijem!
Prisjećam se svoga oca,
Njegovog rata koji je postao moj –
Umjesto radosti zajedništva i moj će rat postati tvoj.
Dopuštam bez gorčine čudnu pedagogiju
Preodgoj iz samo vama znanih razloga
Nemilost što otjerala me u noć.
Da, djeca se mijenjaju, i ljudi
Ne trebaju nam zidovi radi dokidanja slobode
Kada to nismo više mi – već pakao ljudi
Pristati na život bez slobode znači pripitomiti strah.
Što nema veze s Bogom
Veza je s ničim
Onda nema ni nas…

UGLAVNOM

Jesam se naskakao
Navozao i naskitao
Pošteno se umorio i izrintao
I kad bi me netko sad upitao
Jesam li profitirao
Mislim da se jesam -
Možda malko procijedio pa filtrirao
Izmodelirao ljepše,
Svakako izmaltretirao
A da se nisam nigdje
Pravo instalirao
Progurao, pozicionirao
Ma nisam se ni nasukao
Barem ne da bih s razlogom kukao
Što sam dobio, dobio…
Što napravio, moje je
Promašio ili pogodio.
Pa to onda nosim ovamo i onamo
Ovako ili onako
Ma stvarno sam se
Naskitao i naskakao
& umorio
Uglavnom bez veze!.

ŠETAPRIČMIUNUČIĆI

Ne znam da li sam to odsanjao ili
Nacrtao prvo
Zbilo se u stvarnosti u kojoj sam bio drvo
Hijavata, mali Indijanac iz priče
Lovio je u šumi redom sve što miče
Što leti, hoda, trči i gmiže
I dok mu je oko letjelo niže
Ispucao je strijelu ravno u zečju rupu
Pogrešku načinio glupu jer
Iz nje je iskočio poseban zec, onaj iz priče o Alisi
On i njegova rupa s onu stranu zrcala
Sad su lovili Hijavatu
Čitava je šuma pošašavila i stabla su uokolo jurcala
Pa i ja. Onako s korijenjem kao suknjom.
U prizor je uletio As Herc naoružan kopljem
Za njim mačak s trubadurskom lutnjom.
Mislio sam da sam ponorio kad se zrakom Tarzanov urlik zaorio
Odnekud je ušesima dolepetao i slonić Dumbo
To je za me bilo previše pa sam se u potok stumbo.
Ne znam što se dalje zbivalo
Tek kad su me prodrmali, uz glasno: Ustani ako ti je život mio
Skužio sam da je jutro i da sam sve lijepo snio.
A možda i nisam.
Kroz sobu je tekao potok.
I nije me budio tata
Na meni kao na brvnu sjedio je Hijavata.
Dumbo je vjerojatno otjerao zeca, Tarzan As herca
Negdje u daljini mačak je svirao lutnju.
Čudno je to
Netko je ludom gljivom začinio priču
A ja kao drvo, nemam pravo na ljutnju.
A ljut sam kao ris
I bit ću sve dok mi budnom
Mala unučica ne da kiss

NOVI JERUZALEM

Od kuge, glada, rata
Poročnih očiju i poganih jezika
Svih boleština duha i tijela
Oslobodi nas Gospodine jer
Naša putovanja prema kraju
Kratko traju, borba je to
U trenu smo na korak – paklu ili raju?
Koja je svrha vijeka u prepletu srdaca
Ili je sve uzalud?
Život se kuša kao vrela čorba
I kako se dokopati druge obale čist
Preplivati treba ocean patnje i snova
S vjerom da će nas otkupiti Krist.
A Bože, ti nas svih poznaješ …

HULIVER

Jedan se Huliver pravio važan,
Htio svijetu pokazati koliko je snažan
„bacio“ s Miliputancima tekmu
Pale su i oklade.
Istina, lopta je okrugla, a sreća čigra
Lako mijenja strane
Nisu igrali fer, njih tisuću, a on sam jer
s divovima se tako igra.
Na pijesku Valeara svezali su ga u lance,
Pored lijepog plavog mora zaključali katance,
Bio je ljetni štajun i bila bi fora da ne skuha Nebo tajfun
Huliver je hulio i ljuto se bacakao
Ništa nije mogao protiv malih razbijača.
Sve dok odozgora ne zaprijeti sila jača
Pa razbuca sve po redu, sastavi nebo i more
Hulivera, Valeare i Miliput poklopi silnim valom,
Izbriše s lica zemlje…(smatrajte ovo prirode šalom)
Na kraju ostavi mirno more neka se ljubi s pustim žalom

NEŠTO ČEKAM

Svo vrijeme čekam
I dalje čekam, puštam korijenje
Čekanje mi je zanimanje
Čekam da se dogodi
Da se promijeni
Da završi
Da dođe
Da prođe
Čekam da zaspe
Da se probudi
Čekam tramvaje, liftove, brodove, vlak...
Razne stvari, ratove i pokore, mrak
Čekam i osobe: braću, sestre, ženu, djecu
Prijatelje, neprijatelje, liječnike, pravnike, majstore...
Čekam diplomu, mirovinu...
Mir
Čekam jutro pa dan, večer, mjesečinu
Čekam da pojeftini, da se smrzne,
Da zatopli, da naraste ili splasne
Čekam proljeće, blagdane i rođendane
Vrijeme sadnje, kopanja, gradnje
Čekam poreznike, sud i vjerovnike
Čekam ljubav
Čekam pismo
Čekam smrt i onda...
Kao da nikad ni bili nismo
I dalje čekam...

„DOGODILO SE NA DANAŠNJI DAN“

Bože moj, uh!
Snovi su mi koma
Više sam u njima doma
Nego u životnoj priči
Iako jedno i drugo
Kao jaje jajetu sliči.
Znaš priče s ekrana
U kojima sve je drama...

Vlakovi što se prevrću
Zrakoplovi i bombe
Milijuni iza žice
Egzodusi, stranputice
Horor, Svijet se ruši pod
Vulkanima mržnje, oklopa, bajuneta
I košmar koji ne prestaje danom, jer
Sve češće
Ulice ružne snove pretaču u javu
Dani stenju pod teretom gusjenica –
Kotača oklopljenih gadova
U smradu vatre i dima plačućih gradova
Opustošene zemlje
Što vapi za suncem
I ljudima

BRAČ

Otok
Moje
Kameno sidrište
I nije neka sreća
Ako računam
Mjerilima ljudi.
Ako sam galeb
Cvrčak
Agava na stijeni
Svjetionik
Školjka
Ružmarin i česmina
Klupa na mjesečini…
Onda je moje srce
U otoku usidreno
I nikakva plima ni oseka
Oluja sa sjevera ili istoka
Olujno jugo
Ne može to
Promijeniti

BURA

Bura je sunce
Na noge digla
Pomrsila oblacima plan
Iza juga i teške nevere
Otvorila škure, cakla i telere
Razastrla bjankariju van
Da svitlost dana upije
I sakrije šporkarije

JADIKOVKA

Nijedno utočište ne znam
Ni vrata da me prime
Od silnih kalambura
Dok padam s visina –
Visim
O niti zaborava
I pojela bi me strava
Da na Te ne pomislim
Molitelj što se na kraju nada
Raju...
Tvome zagrljaju

DRAMA

S vremena na vrijeme
Ostanem bez teksta
Tek održi me
Nečija lijepa gesta
S vremena na vrijeme
Baš sam koma
Radi urbane divljine
U kojoj nisam doma
I nasilja
Nad prirodnim redom.
Ne znam se nositi
S tolikim neredom.

S vremena na vrijeme
Budem svega sit
Sit drama
Sit publike, zastora, obrazina
Proglašavam kraj predstavi!
Družino *ote svi lepo vrit*!
Pa smo kvit.

KIŠA

Kad jednom budem kiša,
Ljubit ću ti lice kriomice
Samo ti ćeš to znati!
Kad budem vjetar,
Mrsit ću ti kosu,
Samo ti ćeš znati
Da diram te po nosu
Jednom kad budem more
Milovati ću nježno ruke ti i tijelo
Na vrelom žalu ja sam
Tvoje sunčano odijelo
A kad budem trava, budeš li negdje tu
Biti ću meki ležaj,
Zvjezdana prostirka tvom snu

LABIRINT

Iz dana u dan...
sat po sat
idemo nekamo baš!
Izbor je: šećer, tlak ili...
(da je pametan, misli svatko).
I onda ti vele – probudi se.
Poslije ergometrije
preporuča se koronarografija itd.

Moguće rezuckanje
Izbor za pet. Upisi za tri mjeseca.
Ili šest – „Prebukirani smo“...
Ono treće i četvrto ... starci djeca i računi,

Šala je,
Idemo dalje, dalje.
Government pita
Što još možemo učiniti za Njega?
Prosim, za kog?
Ljubiti bližnje kao samoga sebe,
Odgovara iz sjene dragi Bog.

LAMPAŠ

Rado "putujem" s tobom
Kao svjetlost i kao sjena.
Svaka tvoja mijena
Pali ili gasi lampaš moj.
Suputnik si i kad nisam tvoj.
Trenutačno
Prebivam između svjetova,
Nisam baš ni svoj.
U vremenima loših vijesti,
Divno je, dragocjeno
Čuti vedar tvoj glas,
Pun topline.
Oživjeti okus poljupca
Ljekariju protiv leda i zime

RASKRIŽJE

Sinapse boli: isključene!
Protok vječnosti: uključen!
Proljeće duše je oduvijek
Nebeska kategorija
Ono zemaljsko u čekaonici
Znači sutra,
Znači stvarnost,
Svijet nadanja
Nasuprot beskraju

NAŠE DOBRO

Kad jednom posve zašutim
Ne misli da sam otišao
Ili da se nešto ljutim
Još se motam tu negdje iza plota
Ogrnut suncem
U vrtu prepunom divota
Gdje galaksije se roje...
Cvjetajući tako oboje svemir
(baš krasno)
Misao u riječ pretvore
Riječ u djelo
A djelo, to smo mi
I ono što nam je uspjelo
(ili nije)
Dobra izgraditi, ostaviti...

NIŠTA

Ništa sam
Sjedim na tri stolca
Ekvilibrist
I dalje sam ovca
Tebi predaleko,
Ostalima blizu
Na dohvatu zuba
Koji grizu, grizu...
Žudim izvor
Žubor na čistini
Ispod modrog neba
Dodir tvoje ruke
U tišini
Tišini...

NOĆNI OBLAK

Nakon duge suše
Noćas zakišilo.
U pohode žednoj zemlji
Oblak sišao
Romoreći
Tiho
Kao ljubavnika šapat
Razveselio trave
Ljude željne sna
I male ptice
...
Tužan asfalt (sama jalovina)

NULTA TOČKA

Kad to krene
U tren
Svijet se sruši
I nema natrag,
Nema jao.
Trenutak u kom
Graditeljima je život stao
Već je povijest.
Treba vremena
Da svane iz nesvijesti
Svijest
Čitava vječnost da se
Pokrene čudo iz ničega
Čitava vječnost

ON

Baš se nadam
Da će ovu krasnu Zemlju
Prasnuti jednom gadan komet
Izazvati kvar total
Dragi Bog će tada reći
Kako i ne bi, je to normal

Od djela mog učiniti karneval
Niste zadovoljni,
Darovano vam ne valja!?
Svoj Svijet ste sami spržili.
Popravni bi možda zaslužila vrsta,
Ali gdje da Vam nađem
Novog Isukrsta

ORLANDO

Na vrhu mača
Jedna poma i dva kolača
Na vrhu stupa vihori Libertas
Eterna crna rupa
Na glavi golubovi
Pokakali vijenac slavi
Pod nogama
Škovace...
Kameni oklop
Steže grudi
Srce je Grad
U sebi skriven
Nevidljiv
Kao neponovljiv sklad

PITANJE

Ima li opravdanja
Ljubav koja se samo sanja
Ako je drago lice
Tek osmijeh s razglednice
Može li ljubav biti kriva
Ako se rodi nehotice i bude živa
Ako se pojavi iznenada
Kao otok brodolomcu
Bude grom iz vedrog neba
Baš kad treba
A ne skuhana u nekom loncu
Može li uopće biti kriva

Ako se rodi bez himbe
Jednostavno kao cvijet okrenut suncu
Bez obzira da li je vrijeme mraza
Ili je paklena suša
Ljubav ne pita koji je čas
Nikog i ništa, nikada
Ne sluša...

PROGNOZA

Kad se razdanilo
Grad se razgalamio
Postao je rijeka
Prvo su došli smetlari
Proradili tramvaji,
Radni ljudi, ptice
& trgovci
Dižu se roletne
Brišući arhitekturu snova.
Sudbinu umjetnosti
Rješavati ću drugi put.
Pinokio se vraća u cjepanicu,
Zvjezdana apoteka
Postaje kuhinja, štednjak,
Prekipjela kava i
Čudo svježe pečenog kruha.
Razgrnuta posteljina
Na otvorenom prozoru doručkuje
Miris ozona...
Očekuje se malo vjetrovito
Vedro i sunčano

SELFIE

Očima srca,
U pejzažu tvoga lica
Drugujem
S jatom rajskih ptica
Huk valova čujem,
Uz hridine se lome, tad

Pogled ti iz sjenke stratusa
Dotakne sunce
Ono krajičkom usana
Kliznu niz ruke Madone.
Te ruke volim
Mirišu poljskim cvijećem na
Uskrsnuće života,
Nježno obojen svijet...
Latice usana šapuću Ljubim...
Tvoj osmijeh
Moj lijek.

SELO FINIS

(Broška korizma 2018.)
Partili su svi iz dvora.
Ništa već ni isto nit more bit
Če j' ostalo je pokora.
Ni jeseni, pramalića,
Blajdonih i storih riči
Somo lito – duga suša,
I još duže vrime dažja.
S puno vitra zima vražja
A sve manje svita ima
Prozne crikve bez kurota,
Mladost biži na sva vrota
Ni kantonja, lemozine...
Ko će takat lumin sviću,
Na fijeri ulovit sriću?
Prozna skula –
Tunjon vajo lovit dicu
Ništa loza i masline –
Ovce više nisu blogo
Somo muka, zojnji pot
Dokle trne život škoja
I ne slomi posve vrot
Zvono čimatorja breco
Svačije kolino kleco
Parićovat nan se kraju
Fešta čeko nas u Raju.

SPOMENAR

Moren
Uspomenama
Tako sam
Oran nestati
Koliko vidljiv
Toliko ranjiv
A svaki pokret
Budi bol
Možda će prestati
Tek
Treba
Stotine stranica
Sažeći pa
Krenuti
Dalje
Nov
Komplicirano je to...

SRIĆA

Da mi je moglo bit
Da sam imo ćer
Možda san moga finit
Ka čovik
A ne bit samo ćaća
Koji ploćo
Sve
Dok ne ostane i bez goć
Jer sini su čudo
Konkurence u jubavi
Ništa pomoć,
A neviste nešto posve ludo.
Da sam jemo ćer
More bit da bi život bi
Pinku više fer
Možda nabavin mašku
Kozu oli pasa
Da mi se vesele

Za bit ne kufer.
Pa otvorit u pustinji
Za se, neka vrata spasa.

STARI TAMARIS

Podbiokovska
Zimska bura
Šibajući ledom
Ziba
Krošnju tamarisa.
Zimzelen "pjeva"
Šššššššssss
Sssssssamm
Saaaaaaamm
Sammmmmm
Šššššššššss
Šušteći traje i
Prkosi

ŠUT

Put do pakla
Dobrih namjera je pun
Nagrada Kerber
I Harona čun
Čak ni Hermes krilati
Doprijeti ne može
U dubine Hada
Gdje dobri se ljudi glože.
Toliko duboko ne potone svak
Samo onaj koji sebe sam osudi
Na vječiti mrak

U SVANUĆE

Sanjam odavno i sanjam te često
U mojim snovima imaš posebno mjesto
Neki put skriveno

Neki put posve jasno
U svakom slučaju ljubim te strasno,
koliko se već može izdaleka
U čudnoj stvarnosti posebnog tipa
Kao Corto Zlatokosu u nekoj epizodi Pratova stripa
Ljubav lutalice raskriva se polako
Poput vedrog jutra voćnjaka u cvatu ili sumraka s brdima u zlatu
San je to minnesingera, glazbeni vitraj, obojena svijetlost stakala ... Raj
Sve dok se ne pretvori u dio kancelarijskog trača,
Marcipan na vrhu svadbenog kolača pred buđenje
Ti snovi su prilično sirenski i harmonični.
Rascvjetano bumbarelični, lelujavi
Proljetno raskošni, bagremedno slatki, zlatnomodrikasti poput sedefa...
Onda usnim rasplesanu Dulsineju fullcolor na B nula formatu slikovnice čuda
Slijedi je stotinu raspjevanih Don Quijotea i jedna vjetrenjača posve luda...
Općenito, svašta sanjam i dok tako leptirvrećom zvijezde ganjam izvan vremena
Signali već stižu s topovnjače.
Javljaju vrijeme buđenja,
Lepršaju mornarske zastavice poruku jasnu, danas čeka me boj.
Ti me ispraćaš cvrkutom,
Glazbom bisernog sjaja
Neuhvatljiva i plaha lastavice

UF !

Uh, kako mi nedostaje
Ta morska friškeca
Mokro slana od jutra beleca
Omaglica
Cik zore pred izlazak sunca
Modro prije zlatnog
U portu što sniva
Crnilom sipe umivena riva
Sedef lustre na provi od barke
Galeba lepet s vrha katarke
Mačak što se smije
Oblizujuć brk di se maloprije
Koprcao škarpun
U vječitoj igri života i smrti
U vječitoj borbi...

VILOVANJE

Prvim trakom sunca
Kad se još u neizrecivom pluta
Vila svitanja otključava dan
Početku novih skitanja
Pa nestaje roneći u san
A ja se budim Tić
Koliko starac, toliko mladić
Nalijem kavom tabletu u glavu
I odem graditi kameno ognjište
Budan i sam!
...
Obnoć,
Zvon Večernjice prizva Vilu sutona.
Onu od jutros, a već zaboravljenu
Sad posve nova –
Otvara mi svoja vrata snova
...
Iz dana u dan je susrećem
Nalazim pa je gubim
I tako trajemo oboje...
Danju putujem niz vrijeme stareći
Samo se vilinske noći broje...

ŽIVOT

U trenu
Sve je kristalno jasno i
Jednostavno...
Dubina Božje naravi
Veličanstvo prirode, Terra
Zrak, voda, vatra
Razgovor neba i zemlje
Ufanje, ljubav, vjera
Virtualna, stvarna...
Svejedno &
Molitva kao pjesma
Vjetar ili glazba
Suze i smijeh...

Ti i ja kao jedna
Sunčana rivijera...
Sve do trenutka
Kada te nagazi nečija zavist
I sve do vraga stjera

PLES

Puni strahova
Nečistih računa
Svatko iza svojih sto kračuna
Zbrajamo dan po dan.
U sjeni Golgota, sjeni Marsa
Između predatora svake vrste
Vrti se život kao farsa.
Poanta je sačuvati kožu,
Spasiti prste u čudnom kolu
Vlastitoj predstavi u kojoj se izgara
Igrajući sporednu rolu...
A duša...?

ZABLUDA

Ostavio me auto na cesti
Ostario, kažu
A i ja...
Te vijesti lažu!
Nevažan je godina broj
I prevaljene milje,
Kad je u pitanju srca žar
I čudo neke nove zbilje
Pa mi smo jedno
Čovjek i stroj,
Čovjek i konj,
Čovjek i noj?
Ne priznajemo poraz svoj
I nismo na cesti tek klade
Sve dok se iz nas dade iščeprkati
Imalo borbene nade...

JAVIO SE

Mati je odahnula –
Donio joj spas
Izdaleka glas
Javio se sin
Reče da je dobro
Neka ne brine više
Neka pazi na se
I nek mu ne piše.
Već će smisliti
Kako novosti da javi
Snalazi se dobro
Starog sebe
Ostavlja po strani
Radi, živi skromno
Služi i ne misli često
Da je iza sebe
Ostavio nešto
Pa se i ne tuži
Moli za budućnost svojih
Obećanje daje:
Mati, trudim se, ne dvojim
kanim brigu skinuti
Sjedinama tvojim

PLAŽA

Vrijeme je nasutih plaža
Koje more zimi odnese
A ostane laža
Onda ljeti dođu turisti
Govore različitim jezicima
A svi su isti
Rado bi mukta Raj
I da ih se nutka
Iritiraju i domaće mustre
Koje bi im za tešku lovu
Prodali i lustre
Uz shone zone & bistro more

Dobar je kruh bez motike & tvrde kore
Rasprodaja štima,
Odoše na inkanat obraz i tašelane gaće.
Poklonimo se eurima
U beriti od ćaće

AKO...

Moguće se sretnemo
A možda i ne
Možda me zagrliš
A možda i ne
Nadam se poljupcu
Tko zna?
Ako ipak budeš tu...
Ne govori ništa.
Šuti, budi tiha
Da se ne opečeš,
Da me ne opeče
Ono malo sreće
Između dva stiha

LEKTIRA

Mujo: Jesi'l čito *Na Drini* čupriju*?*
Haso: Što čito, odo preko nje!
Mujo: A Anu Karenjinu ?
Haso: Ne pitaj bona, nije za javnost.
Završio školu, oženio se, podigao obitelj
Navalile sjedine i unuci...
Pročitao i ja svašta
Započeo s Bajkama i Družbom Pere Kvržice
Uživao Kroz pustinju i prašumu
Nastavio Iz velegradskog podzemlja
U Pjesme i Gulliverova putovanja...
Ih, koliko bi se toga moglo nabrojiti
Od Romea i Julije do Začuđenih svatova
Fiškala, Jame, Psovke ... Judite i Prosjaka Luke
Veselio me Robinson Crusoe, Odiseja, Metamorfoze

Don Quiotte, Carevo novo Ruho i Hrvatski Bog Mars
Dočekao sam Razbojnike, Rat i mir, Kletvu, Uskrsnuće...
Onda Combray – U traženju izgubljenog vremena, Bijeg
Apsolvirao Idiota više puta
Seljačku bunu, Vladara...
Tko bi sve nabrojio
I na kraju Prohujalo s vihorom
Autore ne spominjem
Sve je zapisano u Bibliji
Lektira jest život.
Što čito, proživio!!!
P.S. Svaka sličnost sa stvarnim životom
Slučajna je

TKO ZNA

Koji put
Sanjarim o nama...
Pasijans u glavi slažem
... Mogli smo, a nismo
Ili mogli bismo...
Promijeniti štogod
Tko zna što nas čeka sutra
U magli zabluda
Što je pravi izbor?
Sve zemaljske stvari
Materija kvari.
Iza ljudi ostaju
Tek gomile
Napuštenih stvari...

MOREPLOV

Trajektom u ranu zoru
Grizem prvu koru dana
Nevidljiv u masi, izgubljen
A bura dere
Misli su tada galebovi

Iznad broda, putnika, salona, svega.
Iznad neba –
Prostranstvo zvijezda
Daleko od svagdašnjih dilema
Mi ne znamo tko smo, odakle, kamo idemo
Ni što nam sudba sprema
A nebo zove, život je san...
Ovako mali, puni smo problema.
Kad kapo spusti skalu trajekta
Prosut ćemo se kao rakova djeca
Van...
Onako
Svatko u svoju priču sam.

TRAJEM

Neke davne tuge
Probude me jutrom
Da preživim dan
Smažem ih s kruhom,
Pekmezom i putrom
Onda u glavu sunem vruću kavu
Stravu pitanja ostavljam za sutra
Strpljivo čekam pametnija jutra
Sve dok život mili po lokalnoj pruzi
Trajem na preskoke
Dok se Svijet ne suzi.
(ne mogu sam protiv vremena)

VJETAR

Odavno, zeznuo me vjetar
Da je Ćaća išao ravno
Ja bih bio Petar
Uokolo da je bio mir
Ne bih bio Branimir
Da je mislio na fatum
Birao bi bolji datum

I dalje bih bio zlatan Tić
A ne sretan trinajstić
Što bi bilo kad bi bilo
Kasno sam se domislio
Tako svoje proživio
A ja sam se nakrivio...

ZIMSKO DOBA NA ŠKOJU

U čamotinji brda – stol
Između TV slika i novosti s ekrana
Hladna kava, stari kruh, salama...
Doručkujem šutke
Dan kao naranču –
Kora na limenoj peći
Miriše mediteranom
Onda naložim česminu.
U pomalo bolničkom ugođaju
Iščekujem telefonski poziv
Ili vizitu
Vani jugo donosi led,
Gomila nemir
Kišnim oblacima zastire sunce.
Ugrijana ognjem u špaheru
Kuhinjica miriše narančom
Priziva put nakon sna.
Na leđima velike kornjače
Noćas sam radi drage preplovio ocean
U toploj prostoriji punoj slutnji
Susreta s nepoznatim
Žareće oko peći nudi iluziju
Razgovaram s plamenom i nisam sam
Vani je mračno…
Zalazi sunce
I već je prošao dan

KUDA IDEŠ ČOVJEČE?

Vjetrušina *dere sto na sat.*
Sjetim se kako ponekad ljudi lete…
I nas će jednom otpuhnuti vihor,
Pomislim s malko sjete,
Snužden.
Treba se skupiti pa iznova krenuti,
Sto puta cvasti i venuti, opet se podići,
Stranicu okrenuti, doseći sutra
Do sunčanog jutra bez straha,
Strasti ili pitanja.
Sjesti uz more (bez TV-a i najnovijih vijesti),
Bez teških priča
Škola & loših crtića.
Bez briga, novina, pedagogije i novaca,
Politike šišanja ovaca,
Zdravstvenih tegoba... da ne nabrajam.
Teško je u ovim godinama biti dijete,
a ne roba.
Pouzdano znam da se može bez sile teže
izaći iz ove kože,
Opet živjeti

SLOM

Dok čekam ispred butige
Ženskih strasti svjedok
Postajem „piping Tom“
Prekinuti ih ne smiješ
Sasvim su u elementu svom
Prekrasno zanesene
Izlogom čuda punih trica i kučina…
Takneš li ih, napravit će lom.
Besmisleno čekam
Dok nervni me ne pukne slom.

ART SIJELO

Čuvaj se Sirena
I kad te prose i kada darove nose!
Vilinska je ljubav čista droga.
Ono kad te u san mami vila
A budi te baba Roga.
I sve one što se nude
Pametne su, a ne lude.
Hvaleći te
Dodaju na ražnjić osla.
To kad te zgodi, bježi
Gledaj svoja posla…

PRVA KAVA

Toplo sunčano jutro…
U lučkom bistrou
Ispijam prvu kavu, kad eto mušice,
Sjela mi na glavu
Mrcvari, živcira, ne da uživati
Očima plivati, gledati more…
A vrijeme prekrasno, za odmor baš
Uz galamu iz obližnje škole
I novinski treš…
Eto, to je bablje ljeto!
Bez muhe i galame bio bi to raj
Da me doma ne čeka radni stol
Na njemu papir, pero, tuš i fuš
Ljetu je kraj!
Da one mušice nema, i
Da me nije izbacila iz transa.
Zaboravio bih cirkus od problema
I što se iza brda valja
Život bi bio romansa…
Ma, koga briga.
Ionako na kraju posla
Uvijek dočeka me figa.

UNUCIMA

Kad mi se javite
A to je rijetko
Zaboravim sve drugo
Ono gusto i teško
Zaboravim oštro, zubato i ljuto
Zaboravim sve grbavo i mutno
Razveselim se ludo
Padne mi na pamet
Ideja trista
Kao kad ti u crtiću iznad glave
Žarulja zablista
S vama bih mogao stići sve
Minimum šest stvari odjednom
Koliko vas ima, toliko vas volim
Ali malo sam trom
Pa jedva lovim vaš signal izdaleka
Kad zazvoni, eto radosti
Susret što traje časak
Jer dok se snađem
Vi nestanete kao vjetra dašak.
Ostaje mi onda sve gusto i teško
Oštro, zubato, ljuto, grbavo i mutno
Bez vaše ljubavi
Pusto je i glupo

PUT

Put je i brod i cesta i auto
Put je more, rijeka i nebo
Put je sunce, oblak i ptica
Susret prijatelja, kiša, vrt
Put je pero, molitva i kist
Potraga za izvorom
Godišnje mijene,
Padovi, rast i običan list
San, osmijeh
Primanje, davanje i dodir čist
Igra strasti, misao srcem obojana

Put je život i smrt…
Traje u vječnost
Vrijeme ga ne može strti
Na kraju puta novi je početak
Krug i kruženje,
Beskrajni nebeski svetak…

POETESI

Ti stihove vezeš
    Kao lastavice letom
    Sunčanog jutra vez
Slici mojih lutanja
Ucrtavaš zlatni rez

PARALAKSA

Pitam se gdje si i kako si?
Ne poznajem tvoj dio svemira
Ne znam ti galaksiju.
U mojoj je dramatično.
Napuhnuo sam se kao Rembrandt
Dok je ljubio Saskiju
Sve do praska supernove.
Kad je crveni div postao bijeli patuljak
Raspao se tako i moj vrtuljak
Planet mi progutala crna rupa
Nigdje više nisam doma
U parku zvijezda prazna je naša klupa
Oh, koliko sam za tobom čeznuo
Da te nisam upoznao
Ne bih te ni zeznuo

JESEN NA MORU

Južina je gadna kužina
Na palubi trajekta
Punoj žutih klupa,
Ovaj put nikoga –

Na obrazu još traje
Trag prošlog ljeta, vruć
Zatvorih oči, sanjam.
Tvoj poljubac liznuo mi oko
Onda obraz, nos i čelo
Probudila me kiša
Okupala cijelog u čas…

PETA PIVA

Draga, padnem li u depru
Ti ćeš biti kriva.
Vraga, kriv sam ja i
Siva perspektiva.
Ti me digneš
U snova visine
Onda padnem Ikar
S krilima olova
I za jedno i za drugo
Treba mi koja piva
Malo nade ili sunca.
Depra je stanje bez snova,
Pusto oduzimanje i zbrajanje
A ljubavi sve manje.

BON VIVAN

Život je roman,
Tvrdo ukoričena briga
Ponekad ispadne šik
Ako nisi razmažen
I naučiš poneki trik
Na primjer: uživati u šetnji
Nekog simpa sresti,
Malo cvrkutati, malo presti…
Odletjeti u priči do Antartike
Pa se vratiti doma, možda
Na punjene paprike

Ili nešto treće.
Što može biti veće od dobre volje
Sunčanog dana kad ti se čini
Da možeš sve!
Pjevati, skakati, leći…
Peći palačinke – mazati ih džemom od jagoda
Smazati sve
Gucnuti Plavac mali
Zirkati preko plota ljepotu
Gledati tuđu jabuku zagristi
Jer u životu bonvivana
Kao i u priči
Uvijek nešto nedostaje,
Fali…
Baš radi toga
Osmijeh mu uvijek i svugdje pali!!!

ODMAH I SAD

Vrelina ovog dana
Nije mi in
Ulijećem u hlad podruma
S debelom bačvom vina
Vrijeme s vinom teče lijepo
Sferama kuda se Zemlja kotrljati hoće
Sve dok se neizravna poput ploče
Na čijem rubu stojim (i baš mi se loče)
Ako krenem
Past ću preko ruba
U zagrljaj neba… mislim
I tako nacvrcan
Zakoraknem u pad
U zagrljaj zemlje,
Tresnem!

SVI

Svi su moji jubileji isti
Ili nekog slistim

Il’ me netko slisti
Kažu da pretjerujem
Kad u čuda vjerujem
A bez mrvu čarolije
Ne bi cvala djeca, ptice ni magnolije
Ne bi bilo sunca ni godišnjih doba
Duboko u tmini
Procvala bi zloba...

ISTRGNUT

Rubom praznine
Prate me
Staklene oči Grada
Oči zrcala
Koračam cestom u beskraj
Na licu prve kapi kiše
Vjetar i list
Znam da si negdje u blizini –
Uzmi me za ruku i povedi
Neka budem kist...
Tvoj kist

ČIJI SI

I tko si dječače
Što na silu želiš da te mrze –
Blagoslov ili prokletstvo?
Ja mrziti ne umijem
Moj si i kada to ne želiš
I kad najteže psovke sipaš
Sumnja je nesreća izranjenih duša
A vjera da smo vrijedni ljubavi
Jedini lijek protiv zaborava
Udari žešće dječače –
Šapuće Crni,
Svijetla ugasi,
Neka se slome oltari duše, licemjerima!
Tebi je dovoljan žar cigarete...

NEKROLOG

(30.VIII 2019. prijatelj Ž umro je posve sam)

Odjednom zgasnuo je dan
I nema ga
Za inat
To se nebo spustilo
Rijekama i moru
Ni noći više nema
Jutro i večer jedno su
Pretočeni u jauk tame
Šumor bujica i fijuk vjetra.
Dok ne dođe čas
Tišine nad vodama
Obojene šarenom dugom.
U dan kojim Nebo
Podari svijetlost Zemlji
Krilom golubice
Grančicom masline u kljunu
Za novi početak…

SNOHVATICA

Osim snova
U labirintu kojih
Izgubio sam tebe
Na kraju ne osta ništa…
I taj San u snu
Iskru pjesme snohvatice
Osmijeh anđela
Pohranio sam duboko
U plavet neba
Šumor lišća i trava
Čvornati korijen masline
Melankoliju ljubavi žala i mora
Na samom rubu svijeta
Koji bez tebe
Više i nije moj dom.

LJILJANI

Kako je sladak miris ljiljana
Zasađen u srce odavno
Izniklih u kamenom vrtu moje none
Priziva slike
Mirisnih duša prve Pričesti
Oltarića svetog Padovanca
Vrelih „pivčića“ – samo za me
Tek izvađenih iz krušne peći
I miris borovine i smrče s komina
Sveti miris prastarog doma i njegovih anđela
Okus oporog kozjeg mlijeka iz *gamele*
Panade iz čađavog *potića*
Vedrine jutra
Uz prve knjige i čarobnu olovku
Još pamtim miris *marende* u njedrima *boršice*
Što ju je nono sašio od kozje kože i
Prašnjavi put prema školi…
Kako onda zaustaviti slike
Zaboraviti ono iz čega smo ponikli
I mi i sve ljubavi naše

CAJT

Vreme je za bez grča biti fin
Ne bendati smrt!
Primiti na se križ je in
Ponesti ga
Makar bil buš strt
Sve je jednostavno tak
Boriš se, živiš… odeš bedak
Miriše zemla, friško skopan grob
V toplom domu maček dremle
Štengami silazi kob

2020.

Lovio sam ljeto
Ulovio zimu

Pamteći ti osmijeh
Sad tek uspomenu
Svaki puta dušu mi ozari
Okopni led srca
Da bih bio opet onaj stari
Zgubidan i Tić
Tvoj fićfirić

ARENA JE TO

Jednom sam kušao crveno vino
Fino prošao kroz crveno na semaforu
Crven je bio i policajac ljut
Pocrvenio i ja kad mi je prepriječio put
Naučio rano, životom dominira crveno
Poput raspukle dinje
(vrijedi i za ljude i za svinje)
Crveno je neograničeno
Od Crvenog planeta do Crvenog mora
Dostaju za put Crvena jedra
Tlači me osobno Crveni vjetar
S Crvenim križem do bolnice Rebra
Da mogu ja bih samo crvenu zemlju kopao
Posadio lozu crvenog grožđa, crvenu papriku ili ciklu
Tamanio trešnje, jagode, nar i ostale crvene delicije
Mrkvu, crvenu od rajčice juhu…
Crveni se tepih pod crvenim fenjerom, crven ruž za usne
Crvenokose u crvenom korzetu ovisnoj o teškom kruhu
Preskočio bih Crveni trg, petokraku, crvene parade i crvene patricije
Draži mi je crveni mak sred zelene livade
Crvena jutra subotom, u vesternu crvenokožni klipan
Crveni kraplak, cinober i magenta (inače boje strasti) i
Crveni kofer moje drage za duga putovanja
S crvenim minusom kreditne kartice kada se brk omasti
Crven je i putnik što nešto viče za crvenim autom koji ga se tiče
Crveni kaputić tete Zore u kojem je otputovala na more
I nije se više vratila.
Crven je alarm hitne pomoći, vatrogasaca, plamen kad mrakom kresne
Crvene su i neke zastave, boje koje se jedni plaše,
a drugi srame

Crveno je kraljevska boja, vole je prve dame
Bio jednom jedan Crveni barun
Letio crvenim trokrilcem kao klaun
Imam crveni iranski tepih koji ne leti
Njime se s unucima šepirim kao paun
Pričama vladaju Crvenkapica i crvene čizmice šegrta Hlapića
Crvenokošci i gusar Barbarosa
Crvene su kockice dresa prve vrste
Crveni su kolači od višnje, za polizati prste
Crveni je tepih kojim samo Zvijezde koračaju
Neiscrpna je tema crvena dilema i kad je zgužvana i kad je izglačaju
Crveni snovi i usne crvene što ljube krijući oštre zube
Crveno je srce i krv uzavrela ili hladna
Ne bi čovjek vjerovao da crvena može biti i jadna
Osobito kada je troše epp manipulatori kojima svijet vrvi
Bez poštovanja prema Ružama boje crvene krvi
Na kraju
Crvena je krpa arene u kojoj bik sam prvi…

SADA

Već neko vrijeme miriše proljeće
Veseli i uznemiruje.
Još jednom
Započinje neba i zemlje ludi kas
Pokreće horde oblaka
Ni jedna bitka nije dovršena
Što je davno posijano, žeti će oni iza nas
A mi? Mi čekamo.
Mi sada čekamo pupove i mraz

BUDI MIR

Od danas
Neću više biti Brani **mir**
Putujem već dugo kao Muti **mir**
Radije bih bio Mio **mir** ili
Traži **mir** zagledan u Sve **mir,**
Trpi **mir** sam i dalje, Ne **mir**

I Budi **mir**
M I R
Tri slova za kompliciran život!

GRINTA

Frustrira uvrnuta stvarnost
Zapuštena zemlja, čekanje
I taj sud
Izgubljena tekma,
Uzaludan trud
Frustrira glupost,
Grubost, gužva, svaka tlaka
Na kraju –
Svaka u jaju dlaka

LA DEBUR

Opojan je miris zaborava
U zemlji isprevrtanih vjekova
I drama putovanja
U mogući sudar svjetova
Sirenski vabi karmin s usana
Rasplesane družbe glumica
Raspjevane bluze plave i crne na cvjetiće
Svega što s Žilavkom venama protiče
Slikarska uvertira – galerija Ovnak
2017. znači imamo putne karte
Za novu „Comedia del Arte“
U kojoj se živi, traje i gine
Unutar znane topografije,
Paspartua ljeta i zime
Gdje stari i novi prijatelji
Oslikavaju život...
Ritmom kako Lašva teče, a
Harmonika veze i strune gitare pletu
Neku drugačiju,
Vanvremensku sjetu –
Žal za prošlim i propuštenim ljubavima...

Žal za izgubljenim rajem
Vremenima bliskim srcu i
Viteškim krajem

AJME

Draga Đ. uposlila anđela čuvara
Izvukla se srećom bez velikog kvara
Poslije one tablete za spavanje
Šok ju je u mraku vrebao
Padobran joj nije trebao
Potvrdila da niz stube leti i bez krila
Iako je samo vodu pila
Molim, nije u redu društvo tako strašiti
Mogli bi je radi tog isprašiti

PORED TEBE

Tvojim stazama vrludam
Pa se vrtim
Oko tebe – povjetarac, leptir
Sjenu tvoje sjene krpim.
U šetnji uz more vidim te ko riba
Onda kao vrabac skakućući
Oko tvojih nogu…
Miris vrele kave, krošnja što se ziba.
Tu sam negdje, zrikavac noćni,
Pa dječarac s biciklom kraj puta,
Starac što se vuče hodnicima šume
Gdje i tvoja sjena kadikad zaluta
Dok hlad tražiš u vrelini dana.
Iznenaditi te mogu kao kišni oblak
Biti drška tvoga kišobrana,
Odraz u izlogu, ukradeni pogled,
Nedogled pučine, usamljeno jedro
Vjetar…
Takneš li me rukom
Neka budem pero sjajno –
Risaće ili pisaće…

Jer ti mene pratiš, vezani smo trajno
Tjeraš me da upijam dio tvoga svijeta
Kao note dalekog klavira,
Mreškajući vode modrilom nemira
Chopin ili Satie...
Sve te slike, glazba
U srce će stati

BOŽE MOJ

Nitko me neće cijela
Ovakvog kakav jesam
I tko bi me na bokune
Kad svaki je bokun bijesan
Ni kad bi drugačije bilo
S malo više svjetla, makar i sivilo
Tko bi se bavio sa mnom
Samim ili u društvu s drugim
Tko bi se bavio s nekim tako ludim
Koji nemari za ništa…
U nekom kompliciranom snu
Punom slika prevažnih stvari
Posve izgubio sam sebe
I ako Tebe ne pronađem
Moj poraz biti će potpun
Stoga uzmi me cijelog
Ovakvog kakav jesam
Makar bio kiseo, gorak i bijesan
Bez tebe ne postojim
Samo po Tebi bit ću
Samo po tebi jesam

NEMA SVRHE

Uopće ne znam što ovdje radim
Nisam svoj i nisu mi svi doma
Trebalo bi učiniti svašta, a ja sam koma
Krenuti ispočetka, nemoguće!
Vratit se u neki jučer ili prekjučer...

Koliko unatrag treba ići
Ususret nekoj posve novoj priči
Na koliko grešaka imam pravo
Ne znam, ništa više nije zdravo
Prilika je,
Iz kamena gulit draču koja guši pragove,
Da ne ruši suhozide, nonota „palaču“
Ne spominjati uz to pradjedove, mater, ćaću...
Ne spominjati djecu, sreću, plaću ...
Ništa i nikoga
Nema svrhe!

17.10.19. TEŠKO PAMETI

„Kontra“ je danas činjenica,
Ja nisam.
Život zdravog s bolesnim moguć je
Ako se zdravo podredi bolesnom
Suživot normalnog s ludim moguć je
Ako normalno poludi
Život s nasilnim moguć je
Ako se nad nasilnim uspostavi veće nasilje
Život bez rada moguć je
Ako netko radi umjesto tebe
Život bez novaca moguć je
Ako nitko nema novaca
Život je dakle moguće nemoguć
Ako se svi trude propasti
Ako se zdravo podredi bolesnom,
Sve normalno poludi
Ako se nad nasilnim uspostavi veće nasilje
Ako netko radi umjesto tebe
Ako nitko nema novaca
Ako se svi trude propasti…
Bolesno, ludo, nasilno, bez rada i novaca postat će
„normalno“
A život „normalnog“ s „normalno ludim“
U biti je – dobar dan!!!
Kontra je činjenica!
Ja nisam

18.10.19.

Nekoć sam i ja slikao i crtao
Pisao pjesme, putovao
Ljubio, ludovao
Radio, sanjao
Svakojake poslove ganjao
Podizao djecu, služio svima,
Osobito svojti i svojima
Sa svakim se družio
Ratovao
Kumovao, svatovao, ružio
Bolovao, stolovao
Zakonu, obavezama robovao
Patio se,
Platio sve
Veselio se, tugovao, selio…
I kad sam se donekle sredio
Krenulo je iz početka
Besmisleno trčanje do samog svršetka
A trebalo je tu i tamo stati,
Osvrnuti se
Znati kamo…
Znati zašto…

ŠAŠAVI SNOPLOV

Noć je imala dva poluvremena
Kao utakmica između jave i sna, sna i jave
U prvom poluvremenu kao u noir krimiću
Vozio me namršteni Bogart taksijem
Kroz maglu na vrh planine u nekom svom filmiću
Gdje sam u planinarskom Domu zaboravio krila.
Nisam imao dovoljno love
Pa me na pola puta natrag izbaciše u noć
Tako sam nastavio pješice… sve do vrha
Našao krila i sretan tamo usnuo
Zapravo se tada probudio u drugom dijelu noći
Upalio svjetlo, pročitao neki Paruničin stih o pticama
I utrnuo svjetlo

Nastavio plutati maglovitim mislima.
Dok mi nečija topla ruka nije takla prsa
Siguran sam, bila je to Vesna, začudo s tvojim glasom, tu pored…
Ovo nije u redu, pomislih, iako je san
Probila me jeza,
Otkuda ta nježnost s mirisom oprane kose
Zaključih – briši odatle
Iznenada me kao oštar zvuk probudila bol u predjelu srca
S tornja obližnje crkve odbilo je šest sati.
Zvonjava objavljuje kraj noći iako je vani još mrak
U dan ću s kišom.
Dok sjećanje ne izblijedi
Dobro jutro, rekoh sebi spašenom
Danas bit ćemo osmijeh!

PLOČA

Tata je od zida
Izmislio ploču za šaranje
Dodao kredu i spužvu
Pa sad pred zidom imamo gužvu
Po tom zidu svi šaraju
Oni koji nam dođu u goste
Odrasli, djeca i šape neke proste
Dok je u stanu zbrka
Na zidu vlada mir
Složno uživaju svi nacrtani likovi:
Zec, medo, sova, zločesti vuk i jež kavalir
Cijeli su zauzeli zid
Priču je nacrtao did
Uz šumu, travu, gljive, glavna je ježeva kućica
A sve radi naših dječjih „mušica“
Priča se priča, pa se piše, bojama nariše
Traje sve dok je tata ne obriše
Onda će netko drugi narisati grad
Netko treći princa i princeze dvije
Jedna je sigurno Vjerica što pleše
Druga Jakica koja se smije –
Pepeljuginu tikvu, začarana kola i vile

Možda doda tata
Mama će pustiti barku s Krapnja i galebove
Kroz izmišljena na zidu vrata.
Dok letimo iz priče u priču
Na zidu nove slike niču
Bilo tko da ih nariše
Da napravi mjesta, tata ih ponekad obriše
Tako smo mnoge priče
Bijelom kredom na crnom zidu sreli
I svi smo mali, dok nas to veseli
A ono što nas izvan tih priča u stvarnosti vreba...
Ne znamo, jer smo djeca
Ploča od snova i miran san uz tatu i mamu
Sve je što nam sada treba.

DANSE MACABRE

Puni straha
Nečistih računa
Svatko
Iza svojih sto kračuna
Zbrajamo dan po dan
U sjeni Golgota, u sjeni Marsa
Vrti se od života farsa
Među predatorima
Svake vrste – poanta je
Sačuvati dušu, spasiti prste
Biti posljednji i prvi
U čudnom kolu,
Igrajući u vlastitoj predstavi
Sporednu rolu
Sagorjeti

BIG BENG

Na kraju puta
Novi početak
Novi okret Majčice Zemlje
Upisan ritmom srca, dlijetom

U kameni stećak
Bilježi trenutak trajanja
I nema
Nema više stajanja
Dosegnut je vrh nemira, slijedi –
Uron, pad i sažimanje
Čitavog svemira
U novi Big Beng,
Svjetionik je to nade nebeske
Bez grješke
Sve umire da bi živjelo
Makar polako, pješke

KVAR

Rudina 6.07.2018.
Počinje ljetni dar-mar
Na pragu sam Arkadije
A već pomalo star

DIDOSEJA I UNUKIJADA

Čizmama od sedam milja, MP3 Leon Redbone i ja
Zakoračismo u zagrebačku jesen
Kroz osunčane puste krajolike stigosmo –
Škodilakom, starom cestom, lake li odluke
Svezasmo jug i sjever u jednom danu
Gorivom na „plastiku“ i tri jabuke.
Unucima u pohode vozim bračke oskoruše,
Maslinovo ulje i šipak dok me dobre vibre nose
Vjetar u kosi preskačem,
Easy rider nema više kose
A ni zubi nisu svi na broju
Veselim se unucima, športskom višeboju...
Iako mi je Brač i iz ove perspektive draži
Tamo me nitko niti zove niti traži.
U Samoboru unuke dvije, oh!
Trenutno dvije vrtičke viroze
Od viroza draže su mi zdrave bračke koze.

Zaboravio sam kako sve to ima veze s dernjavom
Ambulantama, plakanjem, kuhanjem, oblačenjem, češljanjem
Gomilom stepenica, bakama i... pričanjem priča
Za to preživjeti treba div
A dida nakon dva tri tjedna bude jedva živ.
Život s unučicama prava je drama.
To sve izdržati može samo njihova mama.
Pozdravljam te Svijete s ovih gradskih strana
Dok nisam do kraja potrošen
Spremljen u ostavu kao stara krama
Ili dok ne napunim baterije
Dokle doktori ne istjeraju iz kuće viruse, gomilu bakterija...
Cure su vulkan na čijem se vrhu roštilja starudija, ja
Sve dok i sam ne ulovim gripu; molim neka se zna.
Iako padaju mi na um toplice i vrućovodna kada –
Nedostaje mi besteżinsko stanje
Plutanje kao šnenokl ovdje i sada
Kada si dio nečega i ničega, nedodirljiv u sauni sna.
Unuke me bude,
Umjesto saune na redu su vodene boje, i kilometri grada
Jurnjava se nastavlja i svježa dječja parada
Vrtić je zakon kad nema temperature
Sila teža bude nešto lakša s osmijehom na licima
Osobito dok se pentraš uza stepenice s torbom i kolicima
Srećice treba podgrijavati borbom
Dok rastu uzbrdo, nizbrdo, iz noći u dan
Iz priče u priču, svaki trenutak je važan
Da se zapamti nešto lijepo i dobro
Preskoči crnilo, ima ga dosta uokolo – znam.
Opet trčim u grad unuku trećem
I dalje je sunčano i toplo, cure su ostale doma
Čuva ih druga baka, nisu za vrtić, gledaju crtić
Ručak im treba gurati žlicom
Ne sviđa im se obična sarma. Dok drugi roditelji rade
Žurim opet, to je moja karma.
Za čuvati tri godine starog klinca
Traži se kondicija marinca
Vozim, kuham, razonodim...
Željeznice gradim, avione, kuće, s oblacima brodim

Radi veselja narišem nešto, obojim, napišem redak
Da izvučem malcu osmijeh rijedak
On čeka mamu i neće me slušati, govorim zidu.
Glavni posao unuka je ne šljiviti didu!
Gadan je to posao, odgajati ljude
Nešto kao kad te pojedu gljive posve lude.
Ispuhao sam kao probušeni balon.
Gotovo je. Unuk mi je digao tlak.
Dok sam nešto prčkao po kuhinji, zaboravio zaključati vrata
Unuk mi je s vidika nestao. Sakrio se potajice i ostao cool –
Ja sam tražeći ga pošizio, zvao, a ispao stari vol.
Dok sam uokolo tako jurio stubištem dolje – gore,
Trogodišnji klinac samlio mi živce kao mlinac.
A da mi je netko ispričao zgodu, bilo bi smiješno jer skrio se pod stol.
U glavi sam već naime vidio da je nestaško ispao kroz prozor
Preživio tako jedva, pravi pravcati horor,
Onda je stigla mati, frku digla, „ pa maleni se samo tako igra “ ...
Eto, ne nedostaje za pjesmu teme.
Pravi sam gromobran za probleme.
Ostavio sam unuka trećeg i njegovu mamu
Otišao družini trećoj što vježbala je galamu.
Tamo su me dočekaše još unuka tri, dječaci od škole, a muzičari svi.
I to je bilo posebno nešto.
Ostao sam bez glasa i nakon koncerta, zbrisao vješto.
Sve mi sada govori, ajde dida, konačno se odmori.
Otiđi u kino ili na bal, opasan je taj tsunami, od unuka val.
Bez njega život bi bio pust,
Iako još ne znam kakav im je za sutra plan
Sretno sam preživio ovaj dan.
Sutra neka bude što bude,
Unuci su za u nebo stube.

SUPUTNICI

Utišanog neba zvijezde
Zirkaju nas toplim sjajem
Sakriveni jedno drugom
Putujemo istim brodom
Razdvojeni

Tako posve blizu tebe trajem
A ti misliš da si sama
Da ne hajem
Darovani moru poput cvjetova
U kovitlacu nemira
Natrag nošeni
Istim putem
Sve do zvijezda,
Na kraj leden svemira
Svezani u trak sunca
Sunca trak

PEDESETGODIŠNJICA

Prije pedeset bili smo mladi
Bili smo isti,
Od reda optimisti
Danas nešto manje, no
Ići nam je dalje
Dok nas život sve ne slisti
I Raska je bila mlada
Danas podjednako draga
Kao mati kvočka brižna
Pjetlićima kroteć vraga
Učiteljica života, nada
„Zameo nas vjetar“ & asta la vista
Vidimo se opet
Za godina trista

LJUBICA I STANKO

Sanoborec kak Romeo
Ljubici je celog sebe,
srčeko na taci dal.
Vrgla ga je mam u kal!
Stankeca je puknul fraz,
Fus potplata dobil Vraz
Rad bi smekšat trdi stav
Glavu gurnut vu oglav
Pak je zašel pisat muku

Da zadobi njenu ruku.
Morti stihem je spredela
Ljubičica da progleda.
Vu stihu se ljubav ćuti
Muka duše vekovečna
Mesto da otpreju Raj
Za uvek ko bića srečna
Prešli saki su na svoju stran.
„Đulabije“ ostal sam.
Niš novega na tom svetu,
Dama si je bolšeg našla,
Ostavila Stanku Vrazu
Spomen ploču u Prolazu

BOŽE MI OPROSTI

Baš je teško
Pravu ljubav skužiti,
Pitanje je
Kako vječnu ovdje zaslužiti?
Koliko na vrata Raja čekati
Koliko se truditi. Ne znam!
U Pakao je lako,
I u Čistilište isto tako
Nema reda ni čekanja
Nema frke!
Problem samo je taj Raj
Oko njega baš je puno muke
Treba tajnu dokučiti, kako biti veseli martir
S nevoljama cijeli život ružiti -
Ne znam?
Dragi Bože,
Baš je teško Tvoju ljubav skužiti!

OSTALA JE PJESMA

Ne znam gdje si, ni
Kako si, jesi’l živa?
U svjetlu dana što se gasi

Ostala je samo pusta riva
I duge sjene
Proteklog vremena
U njima se tvoje lice skriva
Ostala su čuvstva
Davno probuđena
Na strništu riječi tek poneki stih
Samo tvoj „Sred bjeline trag“
Razasuto zrnje krušnog žita
Govor duše
Meni tako drag

BABLJE LJETO 2022.

I opet na Brač trajektom
Sendvičem i Coca colom
Mokrih nogu, glave
Nakon snijega na Velebitu
I povodnja u Splitu
Nebo i more promijenili su kolur
Pod naletom kasnog dažja
Utopilo se lito dvadeset i prvog rujna
A na kontinentu
Vodostaj poletio uzgor za 4 metra i prijeti!
Negdje drugdje Dijana čeka Elizabetu
Dok baćuška Putin stišće botune -
Otvara protokol vrata paklenih!
Iz zrcala svijetu se ceri vrag
Ma Bablje ljeto nudi zaborav
Sutra ćemo (kada grane) u šetnju uz more
Dok se još može!
Ako zagrije možda i na kupanje laganini.
Sreća je da za sve prigode i za svakoga
Postoji odgovarajući smokvin list
Od posmrtnih zvona sakrit će me kist…

CRIKVENICA 7.listopada

Kupanje po bonaci
U Pepijevoj režiji

Grad čist ko sunce na +27celzija
Aperitiv bar na plaži
Gotovo ljetne pastorale služi
Moj espresso u hladu
Kibic, lovim zadnje gušte
Ciku rijetkih kupača
Miris borovine i nafte, pratim
Zauljen trag leuta što vodi prema Krku
Još uru dvije do polaska natrag
U poluzimu na granici
I dugu hibernaciju.
A tako blizu je Raj

MIŠIJADA

Mišja obitelj uselila u moj dom
Ignoriraju moje trapule
I ljepilo
Uopće me se ne boje
Snuju osvetu
A ne znaju
Da slikarske boje se ne broje
Nisu jestive
Naše su razlike nepremostive

GORIVO

Punim rezervoar naftom,
Spremam se na put
Unucima u pohode
Onda oni napune moj rezervoar
Veseljem i tako amo tamo
S vremena na vrijeme
Liječim brige, boljke i nevrijeme
Kalendar života listam
Sedam sunaca čekam
S bakom da zablistam

DRUŽBI KOD SV. MIHALA

Hvala vam što me još trpite
I ako okasnim
Prosim da se strpite
Opet sam na putu, u autu
Sjever – jug ili obrnuto
Cesta duga, a glazba drug
Znam, zvali ste me toliko puta
I ja toliko puta iznevjerio
Fulira, Ladu, Bunker…
Stigoh koji put na vrijeme
Radi tete Drage Svetome Mihalu
Jer vas volim i baš ste mi dragi -
Bez obzira na godine, onak podjednako mladi
Ne znam vas sve, ne pamtim imena
Ma ostaje trag u srcu – u vremenu trag
I Sunčev osmijeh nad krovovima
I mjesecom posrebrena Gradna -
Snatri Samobor grad.
U stihovima nada pjesničkih snova
I mada ne stižem pjevati s vama
Iste me ljubavi vatra grije
Na putu, samog
U noći kao što je ova…

DODIR VJEČNOSTI

Koji me put pritisne led
I brdo mraka,
Nade se stisnu u zrno prosa -
Ma ljudi su zemaljska tlaka -
Dok se ne raziđu oblaci
Ili mi stigne tvoj glas
Ono zrno sunca u kaplji rose
Kratki dodir vječnosti
Tad mi bude spas…

USPOMENI

Od kad mi tebe nema
Mirujem.
U dugoj noći
promatram zvijezde,
Uz njih samujem.
Dok drugujemo daleki
Nevidljivo more osluškujem
Miris otkosa udišem
Za cvijećem tugujem

VRIJEME JE

U zadnje vrijeme previše mi je loših repriza
Na TV-u i u životu, s nešto glamuroznog slavlja
Ponavlja se ono što ne valja
Smeće uokolo i previše smrada
Svijetom nered vlada
Olupinama zatrpali dvore, zagadili vode
Šume, brda, sve čiste prostore
Previše je uzurpatora, divljaka i previše stvari
Loših vijesti, kroničnih bolesti, opijata koji svijet nam kvari
Suviše je izgubljenih ratova, nemara i besmislenih borbi
Činovnika, neljudi, krvopija, parazita, strvinara…
Sve od reda plemena govnara
Razbijača, loših đaka, neznalica, ponavljača
Zlostavljača !!!
Previše je himbe, nemorala, trgovine, laži
Dok tonemo jadno, ni mladi ni stari
Previše sam loših nagled'o se stvari
Vrijeme je da odem,
Unučadi jao
To što vam ostavljam – ništa je
Za preživjet sutra i ono što slijedi
Bojim se,
Ne vrijedi vam više „Deset zapovijedi"

JR

Nismo složeni po tipskom obrascu
Nužno različiti, a ipak svoji -
Rod i krv, ako to nešto znači
Putujemo dio puta usporedo
Onda svatko za se
Potežući svoje breme uz dio tuđeg
Ili zajedničkog, kako hoćeš
Jer i minulo se broji
Na svojih četrdeset dodaj naše…
Dodaj još tri puta toliko svoje braće
Sa svim rođendanima i opijelima
Selidbama i krovovima, bolnicama
Dječjim bolestima i agonijama staraca
Uz ratna vremena ako hoćeš.
Kaj te briga! Što ti imaš s tim? Ništa –
Osim svojih četrdeset iskustva & udjela obitelji svoje
Možda ti uvaljujem, reći ćeš na savjest dio svog tereta.
Da, nužno smo različiti
Ograničen svemir naših nastojanja zaslužuje vaš prezir
Znate više i bolje od nas i to je u redu.
A ja ću ti opet reći stilskom figurom, šatrovački sirovo
„Znaš ti k…c“!
Nebitno je trenutno stanje svijeta.
I ono lijevo ili desno.
Nebitno je znaš li kojom ćeš stranom, kada i gdje skrenuti.
Pristojnije rečeno, znaš ti šipak o nama i o onome u nama.
Još smo upotrebljivi, neko sredstvo dok posve ne odradimo svoje.
Vjerujem da sam ti pedagoška nula i nije mi krivo.
Nabrojio si po PS-u Svjetlosne godine naših udaljenosti
I kako te podcjenjujem, a meni se učinilo baš suprotno,
Da sam te precijenio.
I ako si nismo još sve rekli ili učinili u četrdeset godina,
Vrijeme je da ti poželim sreću, iskreno -
I skinem ti se s vrata.
Budi mi slobodan!
Slobodan od svake navezanosti
Osobito neodgojene svojte
Radi vašeg sutra i sutra vaše djece.

Sačinjeni u krivo vrijeme od krivih snova
Odričemo ih se teško, još kao pjesma zvone ušima srca.
I sretan ti ročkas.
Blaženo bilo!
Preskočimo lekcije o ponašanju i kako zamišljamo ideal.
Pusti, čeka nas ljepše mjesto.
Ne sumnjam da ćemo se sresti makar u dalekoj budućnosti
Postoje presjecišta putanja svih naših svjetova i bonaca
A nije hir prirode.
Zagrljaj!
Nebo je to na Zemlji i naša stvarna domaja.

ISPOVID

Griješio sam mišlju, riječju, djelom,
Griješio sam često i dušom i tijelom
Ma nisam nikog na zlo snubio
Nisam otimao niti ubio
Samo sa gladno-žedno ljubio
Griješio sam propustom
Samog sebe varao
Pa se uvjeravao da je lako opkoračit gore
Da je lagano preplivati more
Propustio više nego život
Veslajuć za druge ko galiot
Stoga kada pravdu budeš dijelio
Bolje od osionog mene
Znat ćeš da li sam ikome išta vrijedio,
Koju cijenu moram platiti i
Koliko sam zavrijedio
U onaj dan Lice tvoje vidjeti.
Daj mi snage, strpljivosti krotke
Ako može odmah
I požuri (molim!)
Jer sam se umorio i
Zato jer te silno volim.

ELIZIJA

Svijet oslobođen gravitacije
nestade u crnilu, izgubljen!
Postoje razne izgubljenosti –
One što ne žele isplivati
I one što put traže i kad nade zgasnu
Patnja vodi prve
A nemir dvojbi im je trag
Moja je izgubljenost drugačija
U njoj sam doma jak i slab
Skriven od sebe sama,
U isti čas lovac i lovina
Jer ovaj Svijet kao da nije moj svijet
Ljudi su mi stranci, a život pustolovina
Ta zagubljenost u vlastitoj priči
Paperjastom nebu snova -
Samoći obmana, drama i okova
Gdje onkraj stvarnosti možeš sresti lutajućeg sebe
Za utažiti žeđ, vraća me početku iskona
Proniknuti tajne.
A kad sve pronađeno ponovno nestane
Moguće, otkrit će se Bog
Ne u snu
U molitvi !
I biti ću opet doma, razmetni sin
Raskajan i gol

BOLNIČKA

Pidžamu novu
Četkicu za zube
I papuče ne zaboravi!
Oprao sam vrat, pazuha i jaja
Promijenio gaće
Posve spreman
Za bolničke nedaće
Rezat će mi nešto trulo
Za produljit život
I spriječit rasulo.

Zdravlje čovjeka je važno,
Da stratezi ljudske sreće
Zdravog tlačit mogu snažno!
(bolesni su danas za njih smeće)
Tako zdravo društvo *brije.*
Dok me nagog voze hodnicima
Brat u bijelom mi se smije
Pitam: što je s mojim dostojanstvom…
A bolničar odgovara: Sorry,
To trenutno važno nije…

VELO ŠKURECA

Ako ti se ne spi
Užgi noćas
U ponistri
Sviću velu
Za ukozat mi do doma put
Jerbo škurin moren pluton
A na nebu – Zornice ni
Ni jednega svitla
Ni!

PORAT

Prkosim suncu
Tri sata jare u pećnici auta
Sred gomile što dvoji
Čiji je ovo nered i
Tko nam je kriv.
Kolateralna sam žrtva kotrljajućih angla
Putujućih romana, germana, slavena
Turist nomada
Plemena s istoka, sjevera, zapada i juga
A ne mogu s mjesta
Od smrada u portu hvata me tuga

NENAPISANA PJESMA

Dugo sam je smišljao
Samo za te
Fjoretima uresio verse
Brusio misli kao dijamantne perle
Brisao ih i pisao, riječima
Biserne slagao kolajne
Koje samo zatvoreno oko vidi
Dok sanja
Vidi osmijeh, onaj nebeski
I ptice u letu što Proljeće kao
Radost srca prepoznaju
Skladao
Stihove modrih potočnica i žutih jaglaca
Slagao u rime da ogriju zimu
Čekao Đurđevo cvijeće da zamiriše
Kao molitva svetih
Kao sunčan dan
I tu sam stao
Jer dovoljna je misao da te oblikuje,
Preobrazi u svjetlost
Koju nijedna riječ nije u stanju opisati
Glazba koju nitko ne može čuti
A jedino ti ćeš je znati u buci Svijeta
Prepoznati

HOTEL „BELLEVUE“

Nemam više za kog stihove pisati
Kome ih čitati, slati…
A bili su jedini začin od života salati
Sve je postalo psihijatrija
Cijeli jebeni svijet, pa i ja
Ljepota zgasnula je,
Zgasnula je zadnja iskra nade
Ostale su samo reklame i parade
A kad me ulovi kriza
Zamislim kako živim u hotelu iz kojeg će me
Kada apanažu ne budem mogao platiti
Jednostavno, nogom u tur izbaciti

KAMPANELI...

Zabijeni u nebo
S čempresima zabrokvani
Čudo svoje muke traju
Ustrpljivo moleć Boga
Za sve one koji se ne kaju
Za sve grišnike i svece
Nedostojne Raja
Dok se ne obrote
Zvonom javljaju svima
Isukrst je život, put i istina…

AUDIO

Sam poludio
Takav je naopak čas
Kad sve živo krene krivo
Zube sam zaboravio,
Ključeve izgubio,
Dokumente zametnuo,
Auto pokvario,
U apoteci načekao u redu,
a recepti doma
Odradio posao koji nisu platili
Pa ne spavam danima
Sve je jedna koma!
I nisam jedini koji je tak v riti.
Ma dobro je dok smo živi i siti
Moglo je i gore biti!

MOJ FILM

Nije crno bijel
Ni ružičast nije
A nije ni zelen
Skuhan sam u puno boja
Snova šarenih kao život
Punih valera i stapanja
Lavirani su to snovi

Dok na suncu boje blijede
Sumraci i zore nebeski su vitraj
Kroz koji gledam more iz barke
Svoje bonace i česte oluje
Ne spavaj Gospodine, probudi se
Zapovijedi, umiri valove molim
Da na drugu obalu prispijem
Pomiren s tobom
Daj da te volim…

REČI SE NEMA

(ubiti vrijeme kome)

Vozim M na kolodvor
Dok pije bus i čeka kavu
Puši dan
Izbor promisli, (!) aktivnost nije
Ovo ili ono
Ili sve
Ništa može mrak
Do mjesec nebo
Tablete & ruke – pismo / glava
Sunce naslonjač i šesta kava…
Svaka misao spava!
Kreacija šipak
Sutra je novi dan
Ipak

PITANJE JE

Kome čestitke slati?
Kome više pisati i zašto?
Onima kojih nema ne mogu.
Osim kao razgovor gluhih,
U ogledalu!
Dubravke mi nema, Darko je nebesnik
I Mirko i Budimir kao i ostalih tristo
Roditelji su „gore“odavno i svi naši starci,
Ratnici, znanci slikari i poete

Sve patnička družina
Što im usud od trnja krunu splete
Suputnici i svojta
Sad krče prostore neba
Nema ni Devle ni Tahira ni Branka
Negdje su van Zemlje
Negdje vanka
Nema ni fratra Ilije, ni Benka, a nema ni Stanka…
Ni prošlosti da pokuca na vrata
Da nema djece i unuka ne bi mi ostao nitko za razgovor
A istina je da mi se i ne piše više
U vremenu generiranih poruka i mobitela
Svaki se ljudski dodir briše
Rekao bih da nije pristojno SMS-ove slati ikome
Dok s kampanela zvona zvone i zvone i zvone…

KOLONIJA PAKOŠTANE

Uokolo ganga ori
Život je memento mori
Dok ti duša radost zori
Dok se ruka ne umori
Dok ti pinel ne zagori
Dok ti „lajat“ ne dosadi
Dok se pijat ne ohladi
Dok ti more sunce grije,
Dokle bura stijeg ti vije
Dok ti noge bičva krije
Dok ti živo srce bije…

p.s. MATI DIRIGENTU

Od likovne ove spike
Na maslini rastu slike
U „Lanterni“ uokolo k’o dileme
Naslonjene morske teme
Sve pinelom obranjene
Oslikana platna, velikih i malih „rama“
Razne cvjetne, svete slike propituju

Sve od reda ljudske drame…
U radosti i u tuzi oko stola svi su druzi
Bilo sunce ili kiša večerom i pjesma padne
Dok traje izložba na terasi te družine skladne

PRIJATELJU ŽEGI...

Samo pjesnici znaju
Kako zemaljske i nebeske rote vezati
Samo pjesme mogu
Od zemlje do zvijezda sezati
Samo ljubav zna
Kako zemaljske okove rezati, jer
Ljubav je pjesma sama
I kad je radost i kada srce slama
A pjesnici što svijetom brode
Vjerovjesnici su i naše slobode

P.S. Nekad su riječi suvišne
Tek svaki trenutak zaslužuje pjesmu

ADRIJANU (UKOR)

Žamor
Šumor, humor
Onda neki krivi spoj
Ona i on ajme joj
Pa veliki odmor boj
Prizor, prozor
Govor, grdi odgovor
Uzor šipak
Prostor motor
Ukor dekor!!!

JAKICI

Za rođendan napišem joj pjesmicu
S grande čokoladom spremim je u vrećicu
Dodam tome jedan cvijet

Za ne biti jako škrt
U košari nosim voća
Cijeli jedan vrt

POSLOVNI PUT

Znači biti na se ljut
Ko limun žut
Prevaren i glup
Najgore mi pada
A nisam baš toliko tup
To neće biti zadnji put

ERO S ONOGA SVIJETA

Zagreb, Brač i Labin, Hvar
Sve mi udaljeniji postaju,
Split tranzit-drama
Samo mora i trajekti ostaju
Od gušta putovanja
Susreti s dragim ljudima
Daju misliti
Jesu li zadnja prilika
Za nekome ruku stisnuti?
Neki dan u splitskom HNK
Slušam sina kako pjeva
Eru sa onoga svijeta
Pomislih umoran od skitnje
Nakon tolikih ljeta
Kako su odricanja motor putovanja
A čežnja putna karta ovoga svijeta

RASPORED UPUTNICA

Pedijatrija, psihijatrija, gerijatrija
Ortopedija, kirurgija, kardiologija
Fizijatrija, dermatologija
Oftalmologija, otorinolaringologija
Stomatologija

gastroentrologija
Labosi, krvne slike, ultrazvuk, holter
Kontrole razne, papirologija
Uputnice, vježbe, bolnice &
Šalteri, čekaonice, apoteke
Inekcije (extencilin itd.) i svemoguće pilule…
Dotle momci igraju picigin na Firule
Mene šalju na kontrole
Dokle glava, duša, noge ne zabole
Reprizno
X programa radi zdravlje iznutra, izvana
Bombonjere, čokolade za dežurne sestre mlade
A i maske rad korone
Slalom vožnje i daleke parking zone
Šporki zahodi & kupaone
Svi pacijenti i doktori specijalci, stažisti
Šoferi i bolničari, moćne sestre i smetlari - svi su isti
U tunelu traže svijetla dok ne stigne Božja metla
Pa pomete Crvenoga križa
Nekome dom, drugome privremena hiža

BOLNICA 10.06.'26.

Parking zvan čežnja
Ili Nemoguća misija
Onda park s klupama
Pun ljudi koji gledaju u tlo
Ili u mobitele – Vrapče!
Bolnica je danas centar svijeta
Okrenutog naglavačke
Prebukirana tugom i prkosom
Molitvama, nadom, gorčinom
Nesanicama i umorom,
Pitanjima bez odgovora…
Ratište je to demona i anđela
A sve upisano u žute kartone memorije
Koja će trajati koliko i mi.
Bože svrni pogled na svoje
Jer ja sam danas Petar
Koji tone.

MUŽI

Da li uopće netko kuži
Čemu služe
Zapišani stari muži
Čemu znanje i iskustvo
Ako nitko i ne haje
Da se ljubav mukta daje.
A djeca i start up klinci
Po zadatku
S vrata starcu brigu skini
Fletno radeći na ostavini

VIHRA

Radi grehov naših grdih
Bog se dragi jako skuhal
Tolko da bu sih zamerznul
I namočene otpuhal

Črni od tog feštu dela
Makar si se lepo skril
radi tvega trdog vrata
ognjem bu te potkuril…

NOVA VES

Sunčano,
Pravi dan za šetnju!
Kao nekad…
A ono, zapišani pragovi
Spuštene rolete dotrajalih kuća
Nova Ves je bome ostarila
Ostarili ljudi i šporke fasade
Ostario i ja,
Tko nam vrijeme krade?
Samo uspomene
Još su mlade.

SAD ĆU

Javiti ću se
Sad ću, pa nikako…
Izvještaj oftalmologa bio je jasan
Operirat će mi dvije mrene
Cijena bagatela, a posao krasan
Da progledam za par tisuća, koje li sreće!
Umjesto naravnih ugraditi umjetne leće
A smanjit tlak, otkloniti glaukom…
Ma njušim života frku.
Bolje je i ne vidjeti ono od čega imam trtu.
Lovu ću prebaciti betežnoj nozi.
Počelo je, zdravlja me napustiše bozi
Sve skloniji sam vinovoj lozi
Post, hodnja i tjelovježbe baš mi i ne leže
Preferiram svijet bez sile teže
I pritišćem stroj da prorade limfe
Nauznak ležeći, sanjajući nimfe
A za bolji rezultat, jasno -
Fizijatru plaćam masno.
Vrijeme leti na putu k'o doma
Bez veze je trošiti se koma
Stoga ćemo na Bistricu
Odhodati korizmeni križoput
Je to jedna obiteljska kadenca
Obiteljski, za bit dobar a ne ljut
Za sina od pedeset, i dva ostarjela mladenca

SENTIMENT

Stihove što dušmanski me dave
Zaboravljam netom izlete iz glave.
Zagubljeno pero presušilo leži
Bilježeći neko prošlo vrijeme
Od kog sam sve teži…
Teži i od kala, lepušine, drača
Iz čega me vade uspomene Brača,
Mirisi i more – ogledalo neba.
Čeznem na put poći, tamo gdje je srce,
A ostajem ovdje, tu gdje je potreba

TRŽNICA SUBOTOM

Dok joj jutarnju kavu kuham
A korizmeni snijeg priziva uspomene ljeta
Lanjskog, jer daleko je novo i tko zna što nas čeka
Moja draga razmišlja o kupovini šljiva
Skuhan pekmez dijeliti unucima baš je radost živa
I djeci, ljudima od sutra
Čiji smo korijen i deblo od snova
Iako oni to ne znaju.
I odvezli smo se na sajmište, ona, ja i lova
Radi staklenki punih veselja
I tako smo ubili dan

KAKO, KAMO, KUDA ?

Vremena su luda!
Smanjio sam se brate.
Sva gordost i pjesnički zanos
Sve male ljubavi prhnuše
Kao vrapci sa strništa kad zapuše
I zagrmi.
Onda razvijem sva preostala poderana jedra
Pred put za Ixtlan…
Onako, na klimavim nogama i prebite ruke
Rado bih se domogao Tolkinove „Sive luke“
Otplovio u neku priču, herojski.
Iza sebe ne zaključavam vrata
Ne ostavljam ništa vrijedno osim
Civilizacije rata
Koja počiva na smetlištima i ljudskim kostima

INTRIGA JE... NEDOGLED

Intriga je biti živ
Biti svoj i biti tvoj
Intriga je Stvoritelj što nas je umijesio
Savjest, moral, zakon (baš nas je udesio)
Intriga je biti Božji
Intriga su djeca, dom i ponekad živca slom

Intriga su sin i otac, kad si lonac i poklopac
Kad te vare i kušaju
Krivi, pravi - pa sfušaju
Intriga je tabla špeka i karakter „neka – neka“!
Intriga je kad si spužva, puno učiš
Bude gužva, puno znaš, a propadaš
Intriga je kad si lijen, tužan i zaboravljen -
Kad si sam i sam sebi dovoljan
Intriga se zove ljubav – davat primat, biti udav
Intriga su radost, vjera, zima, propuh… (tko te tjera?)
Intriga je ovaj dan – kiša, mantel, kišobran
Biti voda, trska, šaš – biti njihov, biti vaš
Intriga je cijeli Svijet – preskok, okret, skok i rock
Uvježbani koloplet: mir, ratovi, suncokret, topla juha i krevet
Prometala: vlak, auto, trajekt, bus – brdo knjiga i kupus!
Intriga su Ku i Pi, sada prošlost skoro svi!
Intrige su smrt pa sprovod, iza karmine i provod, onda žalovanja
Vlast, doktori, putovanja, lijepo vrijeme, milovanja
Intrige su cvrkut, note, pjesma svaka dok je dobra, a ne kaka
Intriga je biti hrabar, biti lovac, a ne dabar. Intriga je novac (tko ga ima)
Intriga su naši snovi - preko brvna su ovnovi, ova rima
Intriga su dijagnoze, izobrazba, naobrazba, dobra glazba & prognoze
Intriga je čitav Svemir - kako, dokle traje nemir?
Intrigantno je bit Ljud, bit pri sebi i bit lud
Intriga sam sebi sam - beskorisno koristan
Malo nevin, malo kriv
Jednokratno eto živ…
U nedogled

KAO HAIKU

Djecu ne brine
usamljeno strašilo
sred kukuruzišta

Barka na vesla
Vodi posljednju bitku
Orkansko jugo!

Crn od slutnje
Grakčući me doziva
Gavran s krova

Miris lavande
Ružmarina i kadulje
Miris djetinjstva

Groblje u mraku
Uvele krizanteme
Prošao blagdan

Prerana berba
Na trsu jato ptica
Ni zrna grožđa

U autobusu
Boca vina i ruža
Putujući dar

Na vedrom nebu
Jedan paperjast oblak
Stiže oluja.

Lovčeva čizma
Zgazila u šumarku
Bokor ciklama

Do jučer zeko
Razveselio starce
S krumpirima

Teškim koracima
Odzvanja večernjica
Ljudi u crnom

Mali ptić rano
Napustio gnijezdo
Ostalo perce

Visoka trava
Skrila mom pogledu
Šumske jagode

Otopljen snijeg
Prosvrdlali jaglaci.
Ravnodnevica!

Gradna Samobor
A sred grada vodopad
Raduje patke

Okupana suncem
Prastara vodenica
Sanja davni san

Snježni podij, krov
Iznad kojeg pleše dim
Igru života

Jutarnji žamor
Pred zatvorenim vratima
„Molimo ne kucati!“

Žubor potoka
Radosno najavljuje
Odlazak zime

Okopnio led!
Suzom odlaska zime
Granulo sunce

Rupa na „škuri“
trak svjetla u mraku sobe
Otkriva galaksije

U sumraku šturak
Remeti mir starcu
Budi uspomene

Za ljetnog pljuska
Prosuzio stari krov
Kap po kap – tap - tap - tap

BOLNICA BRAČAK '25.

Pred zatvorenim vratima specijalističke ordinacije
Naručen, a zaboravljen
Gledam oko sebe same medicinske kreacije
Trpeće ljude, strpljive, bez osjećaja poniženja,
Potrebite sanacije!
Veterane rata i bolničke veterane.
Resitiranje je to za dobro nacije.
Rat nam neke postavke briše
Isključi navike ili potrebe,
Velika očekivanja, moljakanje ljudi
Trud radi dokazivanja sebe
Možda uključi *grintu*, doda poneku fintu
Za izbjegavanje stresa
I glad za tišinom, pogled u nebesa,
Podesi sluh za bitno, žubor voda i pjev ptica…
Ionako, ostalo je sitno!

VITEZ '25. (LKKSNO)

Likovna
Kolonija
Koja
Se
Ne
Odbija
Ma nije riječ o super smještaju i dobroj hrani
Nego o dobrim ljudima čiji trud
dostojanstvo umjetnosti brani.
Nije lako udomiti 40 likovnih hajduka
Koji i kad su pravi - nisu posve zdravi, već odrasla djeca
Za izvući keca iz rukava, energija je prava.
Tko uopće danas još traži ljepotu već izgubljenog Svijeta?

A ona je jedina mjera stvari umjetniku i životu.
Red je odgajati mladice uljudbe nove
I treba doći s kistom ili dlijetom
Kad vas Vitez srcem pozove.

POČETAK I KRAJ

Kad zagrizem „sedmu koru“
Pa me u kutiji otpreme mome moru
Cvijeće će dalje cvasti, ptice pjevati
Kao u onu supetarsku zoru
S početka avanture.
Između početka i kraja
Do novog početka
Traju trenutci s okusom pakla i okusom raja.
Prije svega sama prašina!
Onda tišina do…
I bi svjetlost što otjera mrak – Glorija!!!
Na tronu iznad sveg Svemira
Nakon svih zemaljskih nemira
Mir radosti božanskih poljana
Gdje duše, cvijeće i ptice
Pjesmom beskraja slave Božje lice.
Baš kao i na početku.
Prije Zemaljskog vrtuljka

Jednom davno u knjižici dječjih mudrosti
Neki je klinac zapisao onu:
„Početak je kad sam se ja rodio, a kraja nema“!

GOSPODINU IZ MH

Zapraf ne znam čemu sve to.
Smotra poezije starčadi.
Možda radi vas,
Da se ne uvredite
Jer pristojno je na poziv odgovoriti
Pomalo odustajem od stihoužine
Ove marne pjesničke družine

Pišem kad i kak mi puhne.
Ma sve rjeđe -
U tom (s)umornom vremenu
Kad pjesme dođu
Kao nove rupe remenu
Pa kako se svijet širi ili sažima
Izžmika se još poneka rima,
Onako iz inata.
Ja nisam poet od formata kao Jože P.
Ili moj tata
A isto mi je drago kad me se sjetite.

PJESEN O FIZIJATRU

Svaki dan u metropoli
Na limfnoj drenaži
Kažu zapušten slučaj
Onda mi tužne noge zamotaju
Kao da sam mumija
A tako je šetati koma
Pa stojim doma.
Najbolje tek slijedi:
Da te izhebu dobro im platiš
I onda im se opet
Veselo vratiš…

SENILAC

Došlo takvo vrijeme
Gubim kape, sitne stvari i važne papire...
najčešće ključeve,
magnet sam za probleme.
Onda sve to tražim pa izgubim vrijeme
i kada mi dođe zapisujem
dok ne dosadim sebi i pajdašima
Trsim se biti prav
a sve je sama prašina...

CRNA KRONIKA

Smrt dolazi brzom prugom
Kao i neki ljudi
Vlakovi ne vole rampe
Ni rampe ni ograde
Samo prolete
Onda je jasno
Zbog čega su kronike crne
A novine žute…
Štivo je to za ljude
Novine od toga žive
Za one u brdima
Vijesti iz velegrada
Uglavnom su sive

KIX

Moje noge nisu za plažu
ne vole sunce, vam ne lažu
No dobro je sve dok ih ne ugrize crven vjetar
U igri je tada visoka fibra i sv.Petar
Medicina ne pomaže,
tek pripravlja za onaj svijet
Tamo ću Novi ja za nove noge dobiti popust
ako ne kiksam il' napravim kakav grdi propust

PONOR

Prolazim Zagreb kao ruski rulet
Moram, a tražio sam to
Jer kad jednom kreneš, nema povratka
Sve dublje si u frci
Koja isisava život
Uokolo jači igrači pritišću pedale
Neuhvatljivi i opaki u nadmetanju,
Nadsvjetlosnoj žurbi
Valjda tako moraju
Nešto ih sili ili su probni piloti
Novog vremena bez ljudskosti

A negdje drugdje, mislim oko Livna
Turisti obilaze i snimaju krda divljih konja…

TKO

Tko će me uzeti
Ako se tebi što dogodi
Gurnut će me preko ruba u mrak
Pažljivo trgaj listove kalendara
Za potpalu svih naših bremena
Jer hladno je u sumrak
Neka nas ogrije ta peć od vremena
I nalij nam Plavca, priredi stol…
Da proslavimo bol.

Dugo je trajala pjesma u besanu noć
(netko je zaboravio ugasiti radio)
Jutro su probudili smetlari
Još jedan u nizu rođen je dan
Uz orzo e kafe i krišku kruha otjerali smo san
Ispražnjen koš ne vraća prošle datume
Zato pažljivo s našim sitnicama
Nemaju veze s krivicama
Privilegija je prvog razreda
Putovati dalje
I kad nam se ne da!

TORBA

Nosila je tešku torbu od Lidla do kolodvora
Bus nije čekao
Krajičkom oka šofer ju je vidio kako trči
Promrmljao sebi u bradu -
Proklete babe, uvijek mi zatežu raspored
Nije vidio suzu u oku, suzu na asfaltu
Na parkingu autobusnog kolodvora
I koliko je život pješaka kompliciran
Taj bahati vozač busa s mobitelom na uhu

SENTIMENTI

Draga Đ, primil sam fotke
Bude mi sjećanja, sentimente
Na vrijeme bez medalja,
Na osvojena prva mjesta
Vrhunce bez lente
A da nismo znali
Koliko je naš Svijet
Zapraf mali
Sad već i betežan kao i mi
Ili je to zbog naših ljeta
Črnih očala i zime
Koja traje i nikako da mine
Pa se čeka proljeće
Božja apoteka
Da nam se boljke zalijeće

MEGASTORE

Gospođe, majke, naše tete,
Šopingiraju žene, mlade i stare
A sve ih rese
Prepune torbe, cekeri, kese
Terapija im dnevna satrapija
Klinci, kuhinje, frižideri, lonci…
Dok u nekoj birtiji
Momci arče forcu
Uglavnom gušt „palome borcu“
A netko mora odraslu djecu,
Unuke starce i bolesnike
Bedinati!
Osim doma
Netko mora i na poslu rmbati,
Za stolom ili strojem…
I traje život od stotinu kora
Jer torbe, cekere, kese vući i nositi…
Baš svaki dan se mora
…Ili baš i ne mora!

OŽUJAK 2025.

Navika gadna taj TV dnevnik
Tramp, sabor, kriminal, penzije…
Rasprave kao onanija svake vrste,
(koje li perverzije)
U kojoj država
I sva ministarstva redom
Imaju svoje prste
Možda čak…
Radi gušta i za svoju dušu!
Nadrljali smo, kakvi vjetrovi pušu.
TV gasim,
Možda se,
Možda nakratko spasim

MATOŠU

S Gustlom sam se prvi puta sastao
Dok sam mladac, pučkoškolac rastao
Jezik ovaj ubavi me učio,
Gramatiku sam tada mučio, a to traje…
Do dan danas traje
Što naučiš zlopateć,
Od srca se daje…

PITAŠ ME

Kava u parku,
Naselje Južno
I neke priče što zvuče tužno
Draga u Anastaziji na misi
Čekam je, kišobran
Nad gradom crni oblak visi
I onda doma rezuckati gulaš
A sin me pita „radiš li išta“?
Ja rekoh: ništa!
Vozim zubaru i pišem dnevnik
Dok vrijeme vara, prebrzo trči
Želudac akceleracija grči

K’o ženska emancipacija
I prometne gužve
Čeljad što se u bircu dere
Život mi krati, živcima vere
A vrijeme leti…
Tako kraljuje svakoga dana
Gadan umor
& grande banana

PARTENCA

Jednom će netko upitati
Čiji su ono tamo unuci, čija djeca
Kad *cinkuš zacinka* i zvono *zabreca*
Kad skrasimo se jednog dana
U tihoj aleji svijeća i ciklama…

KIBORG

Ožujak 2051.
Opet jutrošnje vijesti
Nije dobro
Nebo više nije plavo ni more modro
Vjetrovi pušu, zemlja je suha
Ljud više nema kruha
Kiše je malo ili previše
Život je stao, ne diše više
Zaludu čekam novu prognozu
Radio nudi poboljšanje kao Esso „bozu“
A ja?
Volio bih se jednom probuditi
Bez glavobolje i problema
Ne biti više dužnički rob, a znam
Idila je to nebeskih sfera
Probudit ću se jednom…
Bez krila i propelera.

BOLNICA ZA VETERANE

Danas
Vozim gastritis Bračak
Bolje Bračak nego Čačak, mislim
Sutra Vinogradsku labos
Ak' preživim zagrebački kaos
Onda u Vrapče, od tog ništa luđe
Normalno postalo mi tuđe…
Zovem ambulantu Brač
Molim porciju tableta,
A ono dobijem trač.
Na fizioterapiji u Samoboru
Vrvi ko na kolodvoru
Zubarica javlja – treba biti strpljiv, čekati
Ako hoćeš zube koje možeš šetati.
Za sad nas je mimoišla gripa
Doma hladno, grijanje mi „šepa"
Strpit mi se, dok zima ne krepa
Neće depra gospodarit mnome
Kupil sam si Silavit bombone
Sve u svemu još sam živ
Mogu spremat ostavinu
Za nalaze od liječnika
Ionako drugi brinu

SVAKODNEVICA

Moja svakodnevica
Jutrom kao djevica, prepuna je nade
U podne kao zrela kruška
Bez radosti i gušta
A večerom boli
Ko' razbita njuška

* * *

Pjesme su mi se skiselile
Primjereno dobi i vremenu
Vrijeme je za probiti novu rupu
Na svome remenu.

* * *

Sutra vozim bolnicu
Prekosutra Brač
Hrpu validnih papira vučem
Branim njima svoje kamenje i drač.

* * *

Eto nadahnuća
Pišem pjesme skoro svake vrste
Gulaš od života
Za polizat prste

VIK - SPLIT

Nerado odbijam poziv na izložbu.
Ništa umjetnost, moram na put.
Slijedi svoju zvijezdu, odgovara Mićo
Dok ne vidim sve zvijezde, odgovaram ja.
Suština KANALIZACIJE (a radi toga putujem dole)
ANALIZACIJA je svijeta. Slijedi tjeskobna NALIZACIJA pa
Kao opravdanje ALIZACIJA.
Onda izvlačenje iz depre LIZACIJA.
Ostaje IZACIJA, ZACIJA, ACIJA pa samo CIJA I JA, JA
I na kraju A – prvo slovo abecede, početak!
Može se čitati i unatrag (natrag, atrag, trag, rag, ag, g…)
G kao glad, kao gov.o, može u nedogled. Gotovo! ILI?
Kad mu je sunce otopilo vosak krila, Ikar je pao na glavu.
Razbio Odiseju na kredit kupljen novi brod. Neotplaćen!
Za vratiti dug, ovaj se dao u Trojanski rat.
Ostalo znamo, osim da je Kiklopa zapravo bila žena
Željna da ga s družinom iskoristi ili poklopa
Tu priča postaje gadna kao Hrvatske željeznice apsurda.
Ne šljive vrijeme (idealno za penzionere)!
Odi, odoh kao ODISEJA mukta i ILI hrpa JADA. Umjetnost besmisla.
Poput neinteligentne umjetne inteligencije i trgovine prezirom.
Svijet je u banani! Koga briga!
Ja slijedim svoju zvijezdu…
Trenutno u splitski Vodovod i kanalizaciju
Nosim elaborat o nepropusnosti septičke jame
Inače gubim pravo na vodu (javnu).
Ona druga može!

KRIZA

Gadno me pitanje muči
(u meni čuči mrak) -
Od kud u Raju jabuka,
Drva mudrosti slast?
Kad dobro je dobro On znao
Da ljudi će na tu foru past.

Kazano je da pakao ima više imena od raja…
A Luka (4):„Ne kušaj Gospodina, Boga svojega!“
Osobito ne prije kraja.

DOBAR ČOVJEK

Negdje na rubu horizonta
U izmaglici zore
Ljeska se more
Nad njim bijeli oblačak treperi
Trenutak prije bio je to zrakoplov
S kojim je nestao Saint – Exupery

Kratkim bljeskom kao trag kometa
Potonuše na dno oceana
Mali Princ i njegova planeta
Ruža – ostala je sama!

U PRAŽNICAH

Čimatorij
Čempresi na straži
Uska staza do prolaza
Mimo dva anđela
I tišina!
Čak i vjetar utihnuo, šuti
Zvon miruje i ne breca
S nebesima susret sluti…

MEGASTORE II

Isteklih kartica,
tunjavi starci
lutaju predvorjem raja
Vire čeznutljivo izloge preko -
Za one s(p)retnije tamo je veselo
Tamo je graja
Tko ima kredit ili monetu
Tome je dobro i na onom svijetu
Ostali popuste išću, plaćaju na rate...
Remenje stišću
Nikako da shvate, nema smisla
Posebno to vrijedi za Stare Hrvate...

„MAD MAX“

Razbio me prije cilja
Neki divljak
Baš od milja…
Drumski razbojnici danas
Voze jurilice, jurišnice!
Kotrljajući cestama
Doživio sam slom.
U bjelini sobe
Sanjam tvoj
Ploveći dom

INVALIDNA POEZIJA

Odjednom tako -
Čini mi se glupavo
Sve što radimo
Previše je čupavo
Previše je pitanja bez odgovora
Pjesmama kao da si kadimo
Godinama ponavljači
Pomalo sebi se gadimo
Kakva je to poezija kad
Umjesto sklada, nade i ljepote

Žalopojka iz ne zija.
Kukanje nam profesija!

OLOVNIJA

Teški dani
Preteška Zemlja
Olovni ja,
Kao vojnici na tabli
Stupamo svi
Osim konja i topova
Oni se ne boje ni vatre ni lopova
Kraljevi, kraljice, ministri…
Igra je takva
Ratove vode filistri
Za svoj interes
Samo treba na vrijeme
Promijeniti smjer, obući pravi dres

OSMIJEH

Bilo kako bilo
Griješ srce
Tvoj osmijeh je najljepši
Na čitavome svijetu
Izdaleka i iz bliza
I na suncu i u mraku
Ti si moja Mona Liza

AMLET

Crni oblak na vrh brda
Sakrio je nebo
Pod oblakom skutrilo se selo
A u selu kaos
U Mrdušu Donju stigao je Raos
Da je vrijeme bilo ljepše
Dramski zaplet drukčije bi krenuo
Umjesto šekspirijanske tragike

Da se Amlet na vrijeme prenuo,
Možda bi se spasio
Pa se s lijepom Ovelijom u Mrduši skrasio.
Daleko od himbenih vladara
Možda bio pastir nekog govedara.

„Bit il' ne bit" i mene sad muči
I u meni jedan Amlet čući
Bolje bit neg' ne bit
A umjesto krune bilo koje vrste
U priči života bolje biti glupan
Bez ambicije čvrste…

ZAGORA

Kućerak u šikari pust
Kroz zidove zgarišta ogleda se nebo
Uz suhozid vodio me put
U veliko ništa -
Ni vode ni hlada
Samo goli kamen i drač oko praga
Ni ljutog poskoka da potraži zaklon
Tek tragovi ljudi
Što svjedoče da rat im je zakon

VEČERNJI IZLAZAK

Ljubav izbliza
Vrijedi neizmjerno
U pitanju je obična pizza
Počastio nas od prve plaće unuk
Svoju baku i dida -
Bog mu daj zdravlja za kršćanski nauk!

PRVA LJUBAV &

Samo je prva ljubav ona prava
Osim druge i treće
Koje su trajnije i nešto veće

MOJOJ REFERENTICI (interno)

Ne znam što sam radio jutros
Osim telefonirao
Bezbroj puta gospođi Gabrijeli
Zivkao uokolo portire i šefove
I kad sam je konačno nakon dva mjeseca dobio,
Uopće se nismo razumjeli
Onda gablec i zovite u trinaest sati
Javila se, pričati nisam znao stati
Ljubazno me slušala gospođa Gabrijela
Ne znam da li je to morala ili je baš htjela
Rekla je: Vaš problem je krivi telefon,
Trebate drugu komisiju, zahtjev za reviziju i drugi bonton
Kad već niste sve odradili onda kad je trebalo…
Znam, rekao sam, ali tad bio je rat,
Ja prije udesa branitelj, pa civil, onda invalid
I tako iznenada bolnički svat
Nitko mi nije znao reći što ako jednog dana
Zakuca na vrata naopako novo
S onom tankom mirovinom iza rata
A ja sam samo htio fraj parking (i to s pravom)
Da mogu svoju staru autom odvesti zubaru.
Teško nakon svega biti taj boj
Strpljivo tražiti savjet, a ne biti tek broj

MORA'

Oblak mi se neki nad glavom nastanio
Grmio je i gadno galamio
Onda me je svojski oprao, zalio, namočio
Nije mu bilo dosta pa me ledom prebio
Kamo ja bez zaklona na cesti -
Tu i on, nije se dao smesti
Pratio me, ganjao od puste želje da me udavi
Taj se oblak usidrio u mojoj glavi…

SMRZNUTI MIHAL

I ove se godine pri svetem Mihalu
Čitala poezija
Bilo je fest zima, procuril je nos
Smrzla mi se glava, a bormeš i rima
Pobegel sam doma,
Skuhat malo vina…

DUGOVI

Danas sam odlučio srediti financije
Zbrojiti svoje dugove
Kome, kako i koliko vratiti
I kada?
Bogu božje, caru carevo -
Kumu što izvadio me iz gabule
Posudbom bez roka trajanja, svaka čast!
Frendu sam ostao dužan marendu
A ne stižem i to mi „vadi mast“
Mehaničaru za popravak auta jer
Panika je stanem li nasred puta
Majstor stolar čeka moju penziju
Tko će slike uramiti
Ako na butigu stavi rampu?
Fotografu za snimanje obećao sam trampu
I tako redom: tržnica, duhan,
Komunalije, spiza, gorivo, apoteka
A uvijek nešto fali, šteka
Preživjeti mjesec bez love je gadno,
Čini se
Završit ću na nekoj bauštelI
Jadno gladno

NAGRADE MALIM PJESNICIMA

Pjesnike vole i nagrađuju od starina
A počelo je s maslinovim vijencem i bukarom vina
Ideja ima, ma s vremenom nagrada devalvira
Od bubaca do ječmene kaše

Nekome napune vrč, a nekome isprazne čaše.
Jedan je mali pjesnik na dar dobio guščje pero
Da se zakiti s njim i prizna tko ga je pjevati tjero
Drugi je u znak priznanja dobio sunčevu zraku
S porukom da ne mora uloviti baš svaku
Treći, a nigdje kraja njegovoj sreći,
Dobio je za nagradu šetnju proljetnom šumom
A onaj što je za paradu dobio kazališnu predstavu u gradu,
Ljubomoran ponudio mu je trampu pa
Kao nagradu drugu dobio „Spuštenu rampu".
Taj što je osvojio „Guščje pero" na njega se je prodero:
„Ne zavrjeđuješ ništa više od sjene u hladu i to ako ti je dadu"!
U pjesničke discipline spadaju uz nagrade i razne taštine
Neke su jednokratne, a neke stalne
Za one koji ljube prirodu, osmijeh je nagrada za svaku prigodu
Koji vole nastupe javne društvenih pozornica ili kina
Nagrada je miris lovora i ružmarina
Otočke pjesnike nagrađuju ljuljanjem u barci za mjesečine s lovorikom na katarci.
Pjesnike posebnog kova ne zanima slava, samo lova.
A o lovi malim pjesnicima društvo odraslih ni slova!
Zaslužuju makar utješnu nagradu „Lastavičji cvrkut"
Za kraćenje vremena onima koji pjesme ne pišu, ali pjesnički dišu
Jedna od važnih nagrada je „Kišni dan", nekome je draža „Tišina kad si sam"
Bez veze je gomilati nagrade i nije važno tko je najbolji ili prvi
Ali ako vam netko nakon recitala u facu ispuše maslačak
Upitajte se „jesam li bio prekratak ili predugačak"?
Kad se čitaju pjesme u tijesnoj sobi (što je u modi) red je nagrade dijeliti na livadi
Da se nitko ne vadi na to kako nije bilo dosta mjesta
Osobno mi je najdraža nagrada „Plaža puna pijeska" s pogledom na more
Morskim pjesnicima kopno je nagrada bez upitnika, zagrada i sedme kore
Nagraditi se više pjesnika istom nagradom može da se manje glože!
Mrgodne slijedi nagrada „Oblak s tutnjem groma" ili ona: „Trči doma"!
Skraćujem ogled da me na kraju ne nagrade priznanjem „Čuške"
Mali pjesnici nagrađeni priznanjem za „nasmijane njuške"
Nagrade se dakle dijele na ženske i muške, jer tome se svi vesele
Osim onoga kome za nagradu dobije đon od cipele
Fučkaš pjesnike koji bez nagrade ostanu ljuti i nezreli
Fučkaš i poeziju koja nikog ne razveseli
Natječaj za pjesništvo je otvoren stalno

Izbor nagrađivanih tema je slobodan, globalno širok i slobodouman
Nagrade inače treba dijeliti svima, osobito djeci pjesnicima
Neka govore stihove bez obzira dali ih tko sluša. Bez njih život je suša!
Treba ih uputiti da ne daju svoje stihove vjetru ili rijeci da ih bez povratka odnese.
Neka se čitaju na glas i neka se čuju, makar u kovačnici gdje konje kuju.
O publici neka ne brine tko je pjesmama zaslužio lovorovu krunu
Ako za recital ne paše amfiteatar, izaberite vrh brda ili bukovu šumu…
Rijetki su laureati stasali ispod gizdavog krova. Pjesništvo nije domaća zadaća.
I kad se voli i kada boli, pjesništvo je ruho od ljubavi i nedaća.
Učimo se od ptica što umilno pjevaju bez krova i djece što pjevaju pokrpanih gaća.
Sa izvora piju čistu poeziju, a s malo humora dopiru do nebeskih sfera.
Poezija je naime Ljubav, poezija je nada, ufanje i vjera

BOLNICA

Sustav je tako stvoren
Kad te jednom zagrli, prigrli
Privije uz svoja bijela njedra
Pa te stisne među jaka bedra
Nema više izbora,
Ni nade da ćeš kući lako
To je početak ljubavi trajne
Beskrajnih terapija za svašta
Uglavnom za grijehe koje se ne prašta
Bolnica prosvijetli pamet
U školi gdje se uzaludnost diplomira
Prije konačne kome
Duše doktoriraju svjetlost
Ili se slome
„Otpusno pismo, gospon
Ak' vam bu lošije, zemite broj, dojdite ranije,
Kontrola za šest mjeseci"… jer kontrola je lova.
Sa sudbinom se pomiriti valja
Potvrditi oproštaj od zdravlja koje nam vrijeme krade.
(Vrijedi i za one koji tamo rade)

U MEĐUGORJU

Pričaš o ljubavi i slobodi,
Demonima s kojima se boriš
Dok koriš, svih oko sebe.
Pitam se… tko da te vodi?
Kad ne bude onih koji te vole.
Koji za te Boga mole
U ovom svijetu bez sućuti, strpljenja
Bez ljudi voljnih za drugog trpljenja
Kome ćeš se tada okrenuti, utećI?
Samo njoj možeš reći svoju muku
Predati se srcem i pružiti ruku
Da te vodi ozdravljenju duše
Krunicu prihvati, moli
Majka Marija te voli

ALZHEIMER

Kako ide pjesma stara?
„Dok sam lovac bio -
svaka me je cura voljela“…
Sada kada sam ostario
i cura se ostavio
sred začarane šume
lovim samo snove.
Ma to je priča bezveze
Zaborav zove…

TRAPULA

Stvoritelj je smislio trapulu
Kad nas je vremenom ograničio
U dolini suza lijepo uspaničio
Da nismo konačni
Da strahu nema mjesta
Dao nam je priliku odraditi misiju
Pa se potruditi zaslužiti vječnost
Svatko svoje očistiti mrlje
Ukrotiti trtu
Za biti zimzelen Edenskom vrtu…

USKRŠNJI ZEKO

Zvonjavom s kampanela
Probudila se Zemlja cijela
Dogodilo se čudo!
A jedan je običan zeko
Postao djeci važan
Nabacio na se proljetne boje
I da bi veselje bilo veće
Obojao jaja na vreće
Vijest radosnu Svijetu javio
S pilićima i lastama
Uskršnje jutro slavio

ZLATNI...

Kad je partila iz „pustinje života“
Štufa bijede, rekla je
„Onamo je divota“ i utekla
„Pustila crnilo“ ka sipa u vrši –
Već onda izašlo joj vrime
Utekla mladost, stisle zime
Tražila je uzmak u tišini
Bez da itko prepozna samoću
Da dozove njeno ime
Rekli su: ta mala je nirvana
Iznutra i izvana!
A bio je tek „šut“,
Jednosmjerna karta
I „drveni kaput“ za put
U beskraj

EVO ME OPET

Evo me opet, evo me tu
Na istom pragu i početku
S bremenom godina
Bez snova u sutra, starac
Privučen snagom rodnog kraja
Korak, dva od zavičaja
Ljubavi vječne

HOROR ŠETNJA

Nakon tmurnih dana
Zijevnulo je jutro probuđeno suncem
Ivančice, šafrani, jaglaci, ciklame
Obojani travnjak, uokolo propupale grane
Pravo čudo, a sve samo za me
Šumom ušetah u proljetno i ludo!
To se budi Samobor zeleni
U zjenici oka vilenjaci, vile
S toplim povjetarcem ljube se i krile
Umilno uz ptičji zbor
Nedostaje samo pan.
A umjesto njega brdo krame, sram!
I izgažen cvjetni sag.
Lovac što prati srne trag
Crni vrag nakrcao šumu smećem
Izrovao potok
Obalom trag divljih guma srećem
Lavež pasa nadjačao cvrkut
A idila nestala u tren
Iznenada u daljini pucanj
Probudio stvarnost, ptice podiglo u zrak.

ODMOR

Iza zamračenih škura štropot kiše vabi san
Ležim u sobičku, svrdlam okom mrak
Gledam zid pun slika, pocrnio stari nonin ram
U okviru Sveti Josip s Isusom u krilu...
Smiješe mi se oba, znam!
S druge slike u me gleda sveti Alojzije,
A sa treće, velika je…
Sa Lepanta naša u boj kreće flota…
Svaka slika priča priču, kanta svoje pjesme,
Budi sanje
Neporočne neke dane
Rukom naslikane.
I susrećem u tom mraku vječno mlada lica svojte
Literarnih pustolova, suputnika, suputnica

Smiju mi se, mašu – redom
Pomiješani svi pokojni dragi i poneki frend,
Cervantesov vrli Sancho, Don Qiote, Guliver, Alisa…
Iza čudesnih kulisa vire na me Prattov Corto, Peter Pan, cijeli Neverland
Naslikani koliko i stvarni Sawyer Tom i Huckleberry Friend

USKRS 2024.

Veliki Tjedan
Prošao Foncjun starodrevni
U prepunoj crkvi,
Prožničani otpivali Muku
Kao da im je prva
Mokro je i studeno vanka
U meni tišina
Doma draga nešto mijesi
Ja cijepam drva…
Čeka se pinku sunca
Da rasvanta Nebo
Oboji zemlju nadom
Iz kužine mirišu pršurate!
Mrve od pince mame ptice
I nakon predugog Velog petka
USKRS!!!

ŽALOPOJKA (O STVORENJU KOJE GOVORI I MISLI)

O Ljubljeni, Veliki, Svemogući i Jedini,
O Silni, Jaki, Milostivi i Sveti
Pravedni Gospodine i Gospodaru Neba
Premudri stvoritelju Svijeta, Bože…
Ja sam tvoj!!!
Moja dvojba smo ja i moja vrsta
Stvorenja što vole, mrze se i glože
Lijepi i strašni, pametni i slijepi,
Smrtonosni.
Jadni bez darova tvojih
I gordosti kad skinu se do kože -
Čovjek je životinja što govori i misli

Da može, da smije i usudi se
Prkositi svemu, ratovati
„metkom, kundakom i nožem“
Nezamislivo zlo činiti - oduvijek
Od Kaina i Abela do danas!
Svjedoče kosti
Podno zigurata, piramida, Koloseja
Poznatog i nepoznatog svijeta
Sred džungli, pustinja, logora od žice
Na vodi, pod morem, krilom čelične ptice
Protiv prirode, stvari, bližnjega svoga
Protiv sebe sama i protiv stvoritelja Boga
Protiv svetosti života i kolijevke…
Ljubavi, mira, obiteljskog doma
Do totalnog kraha, opoziva vrste, sloma -
Ljepota i dobro, čudo sveg stvorenog
Sada prah i pepeo su, koma!
Pleme Adamovo zavedeno, ludo
Obećanjem krvi.
„Zlo je dobro & bit ćeš jedini i prvi“!
A milijuni krotkih bit će hrana Zvijeri
Jedina im nada umrijeti u vjeri.
VIČEM svoje dvojbe
Molim ne zamjeri…
Mada ne razumijem, ja još uvijek volim
Sva Tvoja stvorenja makar i bez nade
Protiv svake logike i s upola snage
Umoran od borbe čekam da prođe ovo naše vrijeme
Vrijeme lova
Korablju snova punim bićima svjetla
Čekajući strpljivo bezvremeno sutra
Ljude novog kova.

RONILICA

Masku i peraje kupio joj tata
Sada ronilica Jaka
Iza morskog fotoaparata
Snima ribe, školjke, škrape

Odbačeno vadi smeće
Boce, gume, izgubljene šlape
Kao pravi „morski čovik“
Skoro tuljanica
Miljenica avantura ljetnih
Voli krstariti oko Krapnja svoga
Ta mala sirena srcem ekologa

CHEMTRAILS

Proletjelo iznad moje glave
Iznad stana jato aeroplana
Nebom se od tada šepiri paperjast zmaj
Dražestan, a ružnih navika
I tebe će pojesti znaj!
Nimalo bezazlen i kad je jednom krene
Požderat će Svijet
A da ni sam ne zna zašto to čini
Ni tko ga je poslao
Zadnja mu pomisao: „šteta“!
Prije nego krepa izbrisanog repa
Da sam znao, nao, ao, o
Ostavio bih nešto za
Za sutra ili prekosutra, rekosutra, ekosutra,
kosutra, utra, tra, aaa, ah, h

STORY

Zamišljam Svijet
U kom se ljudi vole
Čisto
Bez mračnih žudnji
Što zavisti sokole
Pa ništa više nije idealno, isto
Spiralu zala krenu gnjilež -
Mamon posjeda
Pa ljubav svrši k’o moneta
Na jastucima nekog trosjeda

ZIMA FORA

Ogrnut sjetom ranih sutona
Čekam da bura stane
A malo jutarnjeg sunca
Skine mraz s otočkih portuna
Dim ognjišta u težaško jutro
Nastavlja život sela
Zvono s kampanela javlja
Finila je kandalora
Iako, daleko je „zima fora“
Dok ne dolete lastavice
Kada se zbraja uz njihov pjev
Koliko je kome preostalo dana
Koliko drva za ogrjev…
Na kraju procvast će brnistra
Otvoriti se suncu svaka škura i ponistra

DUNJI

Danas - Sv.misa za sve
Što posijaše kosti
Križnim putima domovine
Stratištima Europe i susjedstva
Na stolu mi tvoja zbirka pjesama
Čitam pjesmu „Trag“
Sjetim se ćaće i matere
Pa se prospem u tisuću komada
Prijatelju, pa i ja sam „slučajno“ živ
Dok zbor pjeva „Bože čuvaj Hrvatsku…“
Odgovaraš mi pjesmom o ljubavi.
„Još nas ima i da znaš,
Čuva Bog Hrvatsku“!

IZBORNI MITING

Kamo, kuda, kako?
Tako se nasukati lako
Dok u Gradu traje fijesta
Zatvorena svaka cesta

I nije mi do parade
Prođiro sam ja te fraje,
Na ljudskoj tržnici k'o na promenadi
Sve sami vjerovnici i dužnici
A vrijeme isteklo
Neki ne znaju pa se vesele
Oni što znaju se kisele
„Kraj putovanja" viču domaći i strani proroci
Svjetina u muvingu nikoga ne sluša
Batinaši su spremni i nekoliko prodanih duša…
Nevera se sprema!

MALI TRENER

Tko je Julek?
Moj unuk!
Uzbuđenja maher pravi!
A tek mu je četiri i po…
Kad ne gnjavi, koze tad i piliće davi
Trambulinom trenira kuniće
Da skakuću kao i na travi
S pačićem se u blatu valja, važan pravi
Podmićuje koke dok im „bere" jaja
Nudeći im čavle dok ne pukne graja
Sviđa mu se izmiješana žbuka,
Dok pomaže, tatu zgrabi muka
Mjera od nemira, svoj braći je šef
Vreća buha, as tigar, herc, pik, karo, tref
Vrijedan radnik od jutra do sutra
Kao šofer napast prava, vozi sve
Izvan kuće i unutra: avione
Aute od plastike, traktore i kamione
Miran jedino kad umoran zaspi!
Veseo dječarac što udara ritam i diktira tempo
Rado pleše, pjeva, instrumente svira
Mamu, tatu, baku, braću i goste kada stignu
Strpljivosti vrhunski trenira…

PADA-NE ?

Odrješite veselosti TV spiker javlja
Dajte muži, navalite
Šljiva Afrička ne pada!!!
Svaka šljiva pada…, istina
Američka vlada
Engleska se nada
Ruska napada
Njemačka kako kada
Talijanska šljiva je marmelada
Hrvatska je destilira
Pripravak zdrav od kojeg se
Pada, ne pada, pada…
Šljiva ima raznih, ponekad zaraznih
Nakon čarke frendu stradala je glava
Dopala ga baš najgora, ona šljiva plava
Rasprava je bila koma
Pa je tužan otišao doma
Poučak za one koji se šljiva ne srame
Nikad nemojte slušati reklame!

ODJEDNOM

Odjednom u starost smo ušli
Krhki
Pogrbljeni, krivih nogu, kruti
Tražeći cviker, vid se nešto muti
Na odru želja vrijeme je tek tat
Valcer utihnuo,
Broji se svaka stuba, kat
Probuđene stare sumnje
Bodu srce višekrat...
Ništa!
Baš ništa novo pod kapom neba
Parada teče kako i treba
Odlasci se u tišinu događaju kradom
Početak novi stiže
Nepomućenom snagom

POZOVI ME

Rado čitam pjesme
Moje ili tvoje, svejedno
Pomlađuju i kad su nevesele
Pozovi me da ti ih čitam
Sred cvjetnih lijeha, sad kad su zrele
U četiri oka jer
Sutra će biti kasno…
Opet ću na put, vozač!
Pogotovo
Bude li vrijeme krasno

OTOK SUNCE

Knjiga je to života i smrti
Kao i sve što se u njoj ili oko nje vrti
Kućerak na kamenu, ognjište i trošne sandale
Otvoren dlan
I duga bijela vijugava cesta, linija života
Što s horizontom spaja se i nestaje
U točki gdje život počinje ili prestaje
Taj sivi ispucani kamen i poznata riječ
Morem omeđeno - modro i zeleno,
Suhozidom okrojeno uz poneki „*trim*“
Bilig u pustinji nijem i stada ovčica
Kao stada raspršenih cirusa
Kampaneli crikvic na preslicu
Ko’ brodovi, usidreni s feralima srca
U nutrini tmine
Pa zvon, jasan zov na molitvu
Pokajanja i nade...
Otok je svemir; i mir i nemir
Onkraj zlatnih žala i kamenih vala kriju se
Posve čudni svjetovi, ceste pod morem
Nastavljaju se na one nebeske,
A sve vode u sunce
Jer i sunce je otok!

PUTNIČKA

Volio bih da sam –
Ali nisam Marko Polo
Ni blizu
Iako rado putujem
Više sam B.opolo
Dok tumaram okolo
Uglavnom svijet sanjam
Širok i onaj uski
Čekajući neveru
Da me na zemlju spusti
Okololeteći sam svat
Zgubidan, zrakomlat

KOCKAR

Za kartaškim stolom
Gadan boj se bije
Nagrada je jedna
A glave su dvije
Za kartaškim stolom
Kroje se sudbine
Jedan isplivao
Drugi tone u dubine
Utopio i obitelj

ZAR JE DOTLE DOŠLO?

Pišuć, rišuć bedastoće, manje-više samo klimam
Malo toga me privlači, nikog više ne zanimam
Pa bih rado, pa bih sad promijenio bojno polje
I to vrijeme što ga imam, trampio za mir i sklad
Kak je drugdje ne bih znao, u mene je stalna strka
U kući kao cesti, ma totalna jedna zbrka
Gdje je izlaz iz tog stanja, svašta se po glavi mota -
Starcu je sve napor, čovjek je sramota!
Svakog dana starim i sve sa mnom stari, ponavlja se
Rastu hrpe nepotrebnih stvari
Nema više ispočetka!

Zatrpan sam i ne mogu smjesta
Slika potrošenog Svijeta sad je pretrpana, puna
Puna praznih boca, krhotina, ambalaže, šarenih papira…
Pljesni, ruševina, prljavih stolova s korom od krumpira…
Ostaviti sav taj jad pa otići, kamo?
Zar je dotle došlo, postoji li negdje red?
Ostarjelo tijelo javlja,
Vrijeme je za poći dalje
Radi svog i tuđeg zdravlja…

BIJEG U EGIPAT

„Po anđelovu upozorenju
Krenusmo na put
Ja pješice
A moja Marija s Isusom u krilu
Na tovaru
S dvije putne vreće
Nešto rezervne robe i dvi teće
Bježeći od Iruda
Putovali smo zemljom faraona
Sve dalje i dalje od svog doma.“

Iruda odavno nema, starog Egipta isto
Mi i dalje sklonište ištemo
Za uteć od progona tristo
Kalvarija je bila, Kalvarija još traje
Marija ustrajno moli Isusa
Za svijet koji nizašto ne haje…
Na kraju vremena sve će prekriti pustinja
Uzet će Zemlju pod svoje
Do Božića Novog!

USPAVANKA

Patuljak iz priče
Iznenada je postao div
Išetao iz slikovnice
I to vrlo živ

Onda je nastavio rasti
Rasti sve više
Dok glavom nije probio oblak
Prolio zemljom potop kiše
Tekla je danima i plavila -
Potopila bi svijet
Da div nije upotrijebio nožurinu
Udario njome snažno o tlo
Probio rupu koja je popila svu vodurinu
Ispunila sve spilje i jame, pogasila vulkane
Otplavila diva natrag u slikovnicu
Gdje se vratio kao patuljak
Pa se priča završila sretno
A did…
Unuku je uspavao spretno.

ANDRIJA I MORE

More grije srce unuka Andrije
On ga voli
Doma u Zagrebu i na Braču, *doli*!
Riše ga ili mu pisma piše kad je u gradu
Tepa mu na Velon mostu s tunjom
I ne za paradu! Ribe lovi ozbiljno
Sam i s nonotom koji je pravi ribar
More je Andrijina slikovnica, otvoreni *libar*
A dupini i kornjače, skuše
Srdele, škarpine, kanjci, jaglice, ribe poletuše
Sve sami prijatelji
Bile u moru ili na tavi
Andrija se morem bavi samo iz ljubavi
Rakovi, ježinci, školjke, sva morska stvorenja
Njemu su radost susreta s morem
U slanoj priči igre i povjerenja

SUSRET

Ja u vožnji (opet)
A ona u hodnji

Kilometri leta
Između dva svijeta
Ništa nova
Pod krovom od snova

PRIČA OD SMEĆA

Uokolo papiri, kopije i skice
Gužva mi na stolu, „trice i kučine“
Do sretnog time outa,
Nakon dva *bićerina* žestoke tekućine
Papirnati škart me više ne brine
Puste njuške, promo materijali
Rezervoar ideja nekako sve manji
Kako hrpa smeća raste, ja nekako tanji
Skupit ću ga radi reciklaže
Aktualna ministarstva i pametni ljudi
Bolje vide vrijednosti u smeću
Koje ja ne vidim, a valjda i neću
Baš kao na izborima, ništa novog
Bude malo frke
Koga god birali, stol čeka serviran
Uvijek iste goste da omaste brke
Ništa se ne mijenja, nismo mi te sreće
Recikliramo opet samo staro smeće.

PARK JOŽE P.

Dok je bil žif
Kak jablan med bukvami
Vučil je decu lepoti, popeval -
O vetru i fticam, uspravlen i sam
Radi hudega življenja je pesma zgasnula
Poklem čega one koji su ga morili je vlovil sram
S korenima gliboko v hrvackoj zemli
Z srčekom i dušom na nebeskih vejah
Popeval je suncu i popeval morju
Baš tu v Sanoboru
Nekak na pol puta od Broda do Novigrada

Je v školi ostavil traga
Pak su po njemu dali ime jenemu parku
Da bi ga se tateki i đaki i dečica za igre
Setili med cvetjem

KARTE

Kako se neki vesele dok ja
Tonem
Kažu loše karte…
Na kraju ostaju
Mamini tanjuri, sitnice i škare
Fragmenti pismohrane
Pretijesno odijelo i cipele stare
Napukla čaša s uzorkom cvjetnim
Na stolu kora kruha & salama
Fotka nepoznatog s osmijehom sretnim
Poput poruke u boci!
Vidim zaustavljeno vrijeme -
Tragove nestalih svjetova,
Život jedinke tek faza, epizoda, stanje
Kroz koje proletiš u vječno blaženstvo
Ili… u veliko sranje
Ne postoji tajna shema
Uspjeha nema!
Osim ako iza ne stoji neka UDBA
Ili kakva masonerija
Možda Mefisto, ezoterija
Uspjeh je trgovina
Sve se ponavlja, uvijek isto
Nikad čisto!

KOMPA

Kompa s Akademije
U svom ateljeu
Nikad trezvenije
Velike formate slaže
Zavidnici će reći – maže

Ali kompa zna što hoće
I radom se moli Bogu
Da ga čuva od napasti
Kao i sve razmetne sinove
Sklone pasti
Što ih isti darivao duh, a
Slike su im nasušni kruh
Otkrivaju dušu
I svete su koliko mjesto
Odakle plameni jezici Svetog darovatelja pušu

MOLITAV GREŠNIH

NIMA TEGA
ZAČEG BI SE ĆAPAL
NIMA TEGA
ĆA VEĆ NIS PROVAL
NITI ZBORA O TEN
KOLKO PUTI SAN PROPAL -
I KOLKO PUT SE IŠAL
MA UZA TVOJU POMOĆ ZDRICAL
BOG I PUT MOJ
ZA TOBON I OPET ĆU!!!

VIDIMO SE!

Na rastanku nam
Fra Nikola odzdravi
Kao da slavi „Vidimo se“!
Nismo znali da
Vidimo se znači - u raju (dao Bog)
A čekati vrijedi
Ako i nismo milosti vrijedni
Ona nam slijedi!
Hvaljen budi Gospodine moj,
Radi ljubavi svoje
Ne dopusti da propadne
Nijedno stvorenje tvoje!
Ostavio nam tako čovjek ponizan, ljubazan

Svoj blagoslov
Molitvu, obećanje i pozdrav na kraju
Riječ koja liječi – ljubav Isukrsta
I vidimo se u raju!

NEMA ME VIŠE

Riješio sam se dileme
Slomio naočale da ne vidim probleme
Osim u kostima
Sit svega šutim
Što manje vidim, manje se ljutim
Oni što se oko mene „trude“
Određuju mi pravac, amplitude.
Treba znati trajati, a ne biti
Prestati oduzimati, zbrajati i misliti
Sve sam riječi ionako zaboravio
I nema me više!

ZVR, CVR, ZVR

Tko je cvrčak a tko mrav
Tko zrikavac, a tko lav
Osa, lasta, vrabac, miš
Radi igre budi zdrav
Budi spreman, nikad lijen
Uvijek budi zimzelen
Raspjevan i rasplesan
Budi suncem nakresan
Za ostati vječno mlad
Zaboravi svaki jad
Budi marljiv, budi jak
Tko preskoči muke prag
Svakome će biti drag!
Da ti život bude slalom
Ne dosadna neka priča
Ispunit ga moraš šalom…

POSAO

Neka mi oprosti
Sv. Josip iz Karlovca
Na kraju te priče
Ispao sam ovca
Puno krivih telefona
A posao, suradnici koma
Popustio sluh,
Trebam jače lente
Kad već loše čujem
Ili dobro ne vidim
Velečasni prosim
Možete me eskivirati
Duže ćemo živjeti
Ušparati i manje se nervirati

POTPURI

NEKA JE SVE CRNO, JOŠ POSTOJI DOBRO
I NAIVNOST SRCA MOŽE ISPAST SRIĆA
NISU SVI BARABE, TRIBA IMAT VIRE
PRAVA LJUBAV NEVOLJU POTIRE

OTOK JE PASTORALA
KAD FUREŠTI ODU
PA OSTANEMO SAMI
ONO PAR MASLINA, NEŠTO LOZE,
VRTAL I VERDURA, JA I MOJE KOZE

LOPOVI S YOU TUBEA
TRATE MI VRIJEME
KAO DA JA NEMAM
I SVOJE PROBLEME

SVIJET NA STOLU JA U KOLU
TREBA NABIT RAŽANJ VOLU -
ZA IZBJEĆI STVARNOST GORU
TKO PAMETAN (M)UČI ŠKOLU
DOVOLJNA JE ISKAZNICA
BEZ SANKCIJA I BEZ LICA

U GLAVI MI ZBRKA I BIJE SE BOJ
HTIO BIH NA SILU
NAPRAVITI U ŽIVOTU REDA
A JOŠ NISAM SVOJ

DOGODI SE U TOJ ZGODI
KIŠOBRAN JE BIO TEMA
PALA KIŠA
A NJEGA JOŠ NEMA

OSJEĆAM SE JADNO
ČINI MI SE, TA JE AMBULANTA
ZA UMORNE I BOLESNE
NEŠTO K'O ZA SMEĆE KANTA

NIKAKO DA SE SMIRIM
I U SNU VJETROPIRIM
PUSTOLOVINE SANJAM
S TOBOM SE NAGANJAM

TAJ VJEČITI SAN O SREĆI
PUN JE BESMISLA!
ŠTO REĆI -
O POTRAZI KOJA TRAJE?
SVE ZA NIŠTA I OBRATNO
O NOMADSKOM PUTU RAJE
ŠTO U BESKRAJU NESTAJE

MOLITVA ZA ČUDO

Teško mi dođe
Gubitak budućnosti,
Svijet bez slobode
Teško mi pada
Da ludost svijetom vlada i
Hrpe gadova čiji je posao
Rušenje sela i gradova &
Još na nama crtaju mete
Šalju djecu na tenkove, rakete

Da unište sve što hoda i diše
Život zgaze gdje god stignu
Pa ne preostaje ništa drugo
Nego moliti da se dogodi čudo
Da zlo Svevišnji pomete
Smradove slisti makar se i sami našli
Na toj crnoj listi

STVARANJE

Prvi, drugi i tako redom
Sve do šestog dana stvaranja
I bi zanos ili
Božanska dokolica?
Zamisao krasna, (donekle opasna)
Stvoriti čovjeka i njegov svijet
Tako riskirati rad ljubavi svoje
Svo bogatstvo svemira
Planete, stvorenja, boje…
Radi egoističnog stvora
Na dvije noge
Koji što dohvati - upropasti
Rastepe do kraja!
Pa te molim Bože, dobro razmisli
Kad iznova odlučiš
Stvarati Svijet

SJETI SE

Ne moj biti isuviše strog
Ne osuđuj djece…
Sjeti se Gospodine
Da baš i nismo svoji
Istina je da smo laki,
Prečesto nam rogati
Putove kroji
Podilazi, laska, naređuje, moli
Može biti da nas na svoj način voli
Pa nam kopa jame

Zakrivene mamcem
Crnu rupu za ljude
Stoku glupu, pametne i lude
Koja bi prodala sve za sjaj, slavu, lovu…
Prioritet je hitni!
Neuki smo Bože, pohlepni i sitni
Udijeliti nam mudrosti mrvu -
Makar na treću, ako ne na prvu

PISMO SAMOME SEBI

Bilo ti il' ne bilo drago,
Znaš li da si ostario?
Drugima i sebi.
Opaka je tema -
Ne veseli onog koji snage nema.
A ni volje za borbu na putu u sutra.
Svijetom vlada ludost,
Glave pune putra.
Zaludu je krive "ispravljati Drine",
Trošit život na tuđe istine.
Ona prava, spava.
Baš je gorka ova kora kruha,
Sila jačeg molitvu ne mari,
A kolače dobiju bukači.
I ako te tijelo boli
Pusti ljude, njihove probleme
Ne daj da te ždere umor
Pusti puste vjetrenjače
Za nadživjeti nevrijeme
Dovoljan je samo humor

ŠTAJUN

Napolju divlja crna bura
Zviždi, trese, krši, lupa
Lomi ljude iza zida, iza škura
Takvo je to vrijeme,
Takva je ura!

Ne pomaže ni plamen komina
Kidaju se niti ljudskih sudbina
Zvono breca - nekom sudnji dan
Tako sve dok sunce ne zažari
Po Uskrsu iza Velog petka
Digne trave, laste i težake…
Pa sve ispočetka!

OVOG ČASA

Razmišljam
Odakle početi
Kamo krenuti i zašto ?
I tako sam potrošio dan.
A sutra?
Čini se da ne idem nigdje.
Ne stižem nikud i nikad neću.
Mogu samo luditi.
Jednostavno, ovog časa
Nemam se zašto truditi.

NOVE PRIČE

To ljeto je bilo sunčani kec
Unučad naš su iz šeširа zec
Sve je štimalo kao urica
Nekoliko vedrih dječaka i curica
U radosti svaki je dan bio hit
Morem je plovio ljubičasti kit,
Andrija ga je lovio udicom
Otvorio svima apetit
Sunce se smijalo
Kupalo s nama po cijeli dan
Rashladila nas ne bi ni noć
Mjesec je sjao kao fenjer žut
Posrebrio tako snovima put
U svijet pun dječjih priča
Sto posto novih,
Jasno k'o dan
Bio sam jedan od vodiča…

NAJDRAŽA EKIPA

Stiže lito ka i lani,
Još smo živi, nismo sami,
S unucima ka i pri
Halabuka, cika, smij…
Iz škatule lete boje, flomaseri i salvete
Radit ćemo kartuline
Pošćerima kratit vrime
Crtat, šarat sto kolura,
Zaboravit koja ura, pisat…
Jaka tati, Vjera baki
Jakov crtat će za didu, tako redom –
Impoštat ih valja srijedom
Dilit Sanji, Vinku, Tanji
Dici u knjižnici, jednoj mami
Teme lito – broška (d)okolica
Piturane slikarije,
Ne za prodat, barata't ih za slaju
A i smiha pune vriće
Ma likariju od sriće

OPROŠTAJ

Oprosti mi Bože moj
Premalo se molim i premalo kajem
Čini mi se da predugo trajem
Svugdje reprize u nedogled
Reprizno se i sam dajem
Na mjesec lajem
Dok zlo šeta uokrug planeta
Više i ne hajem
Mislim užas i ne mogu ništa
Osim čekati doktore
Udomljen negdje uz žemlju s čajem
Uz pozdrav i poziv za rastanak
S djecom, zavičajem…
Briga me idem li gore ili dolje,
Idem u bolje

SESTRE

Dvije princeze
Jaka i Vjera
Moja su dva propelera
Tjeraju me van, tjeraju u dan
U park i šetnju, u priču na kišu
Graditi dvorce
Tjeraju da živim dok plešu i rišu
Tjeraju da volim, ma sve unuke
Liječe me od gužvi, tlake, drame, buke
Zbog njih sam tako mlad
Radi njih ne volim TV ni klupu ni debeli hlad
I molim da se ne ljute, neka me pričekaju
Posustanem li i usporim nekad

SUSRET II

Tvoje usne, oči
Tvoje misli paperjaste
Pune jastuk mojih misli
Neomeđen prostor neba –
Snatrim
    Sred trešnjinog cvata
    Susrela se pogledom
    Oči dviju ptica
    Ptica lutalica…

UGLAVNOM

Jesam se naskakao
Navozao i naskitao
Pošteno se umorio i izrintao
I kad bi me netko sad upitao
Jesam li profitirao
Mislim da se jesam -
Možda malko procijedio pa filtrirao
Izmodelirao ljepše,
Svakako izmaltretirao
A da se nisam nigdje

Pravo instalirao
Progurao, pozicionirao
Ma nisam se ni nasukao
Barem ne da bih s razlogom kukao
Što sam dobio, dobio…
Što napravio, moje je
Promašio ili pogodio.
Pa to onda nosim ovamo i onamo
Ovako ili onako
Ma stvarno sam se
Naskitao i naskakao
& umorio
Uglavnom bez veze!

BONKULOVIĆ

Ja nisam ništar
Više sam svaštar
Ni pisac ni pojac
Više sam risač i knjiški moljac
Ponekad mornar il' staretinar
Altruist, bedak a ne strvinar
Idealist biti je loša karma
Živjet ću sretno dok postoji podne
I postoji sarma!

PLAVETNILO

Srp mjeseca
Kolijevka snova
Zvjezdano more
Barčica od slova
Potraga stara,
Nadanja nova
Ljubav je kruh od
Sedam puta sedamdeset sedam
Kora
Ploviti se mora
Ploviti do kraja
Do pakla ili raja…

NEPOZNATOJ VANJI

Ima ljudi
Mislim žena
I pjesama što su Čudnja
Vabe more uspomena
Napisati još pjesama:
Otvorenih, zatvorenih
Snenih, budnih, zanesenih
& besramno zaljubljenih – u intrigu,
zafrkanta i skitnicu – Kronos!
Komedija od života…

OSTAVINA

Sve ću prodat i pofrajat,
Sve ću prodat i pofrajat…
Pivao je did onako sijed i star
Užgat ću račune,
Prije nego odem, načiniti grdan kvar
Did je umro, frajali su drugi
Netko ćelav, netko posve sijed
Na nas uskoro došao je red.
Kad se mora leći, mora -
Imovinu pusti, sjeme je razdora
Na besanom ležaju vrtim se i znojim
Kao vol na ražnju
Desno bole koljena, lijevo srce šteka
Ležat mi ne šmeka, ma ne dvojim
Onima što prate, sud čekaju, pate
Jasno velim
Kanim neko vrijeme kao did potrajat
Pjevajući svima:
„Sve ću prodat, prodat i pofrajat“…

KAVANA „U PROLAZU“

Doma sam i nisam doma
Na promenadi nade
Listopadsko sunce grije

Viseće lijehe
Procvalih petunija uz Gradnu
Iz prikrajka promatram Trg
Šetače nekog drugog doba
U prolazu.
Vremenom plovim u naslonjaču kavane,
Mirisima kremšnita i kave sa šlagom.
U smiraj dana -
Smiraj Vremena uživam kradom

JADI

A dan (kao naslikan)!
Ispod ljubičastog neba
Sred modrog brda šarena kuća i vrt
U kome cvatu ljubavni jadi…
U tome vrtu prepunom ruža
Jedna je trnom ubola ljubavnika
A druga muža –
Zatvorila „trokut“, huh!
Priča je puno duža, malo instant i u prahu
Skraćeno,
To je storija o propaloj idili i moralnom krahu

DAN MRTVIH

Kaj da dela muž bez posla
I bez love, v mrzlom domu sam
Njive nema, blago vušlo
Gubit vreme ga je sram
Palit radio? - niš dobrega za poslušat
Morti vu birtiji vino kušat
Z babami se navlačiti,
Kak beteg pod poplun zavlačiti?
A ni koristi se sekirati
Kat je celi svet ponorel kak i vreme -
Pri nas tuča je potukla see,
Tam pak veter, drugde bombe, ognji, rat
Negde su pak vode potopile sve,

Kaj ni voda, pomorile su suša i glad
Da je kaj i ostalo odnesli bi žbir il› tat
Ljudi su i blago rastirani po svud, a doma koma
Ni milosti komu pomoć treba
Sama bogčija teru bolest vreba!
Vura tuče, zdošel je cajt! Teškog zvona zvon
Na vrh cirkve črni oblak visi kak nebeska ruka
Pod njej v blatu gmiže saka kmetska muka,
Čovek se zapita, a moj Božek di si?
Med cvećem od plastike!
Sveće oko križa kiti voska znoj – Boži je to špot
Da bi z grobla kak-tak zbrisal
Previsok je plot

TRAG

Postojim u stratosferi,
Negdje u adresaru telefonskog imenika
Ili kao članak ugaslih novina
Među katalozima minulih izložbi
Dnevnicima prošlih godina
Arhivima državnih institucija -
Otisnut kao dužnik
U rubrikama obaveznih davanja
Ili u albumu obiteljskih fotografija
Onih s izleta i putovanja
Školskih dana, ljetovanja…
I odjednom smo svi tu
Potomstvo, supruga, sestra, roditelji
Minuli rat, branitelji,
Prijatelji i nepoznati pratitelji
U kordonima memorije duhova
Što ih povijest zbraja i ne zbraja
Sve do unatrag tisuću godina
Postojanja i nestajanja
Uvrnutih pravdi i nepravdi…
I što se uopće od naših tragova broji?
Koji je smisao trajanju u kome se povijest kroji
Kad ne pomaže šutjeti kao ni urlati

A sve minulo tema je statistike
I brojeva…
Dakle, postojim li još ili sam tek bio
U nekom recikliranom kalendaru
Kao fragment ili cio?

KRIVA JE LJUBAV

Studirao sam brodogradnju
Radi sna o povratku na more
Iako nisam bio loš
Dogurao i do samog kraja
Bacio karijeru inženjera u koš -
Promašio zanimanje!
Za diplomski krasna tema
„Čamci za spašavanje“, boljeg od tog nema
Škver mi nije legao
Promijenio sam zvanje
U nastavku studirao art, a otišao u rat
Umjesto spašavanja ljudi što se u moru tope
Šarenim staklima oslikavam crkvena okna
Putokaz vjerničkom puku slijediti Kristove stope.
Za kruh svagdašnji
Za razveseliti bližnje, moje fratre i pope…

TUGA SAMA 2023.

Radim…
Otvaram likovnu izložba oca i sina
Na bračkom stanju ljetno sijelo
Naizgled običan dan
Za unuke, očeve im i mame
Izložio minuli rad
Drugu pripremam, onu hrvatskih svetaca
Pa uz priče o „Izgubljenom raju“
Otisnuo sam i Zgubidan treći za družinu staru
Na Hvaru
Odradio i promociju knjige velečasnog Stanka
& plakat za Velu Gospu u Glasu koncila

Pa likovnu koloniju „preko grane“
Odgovorio pozivima s treće strane
Mimo okvira i plana
Radim mahnito!
A sve za skrenuti misli od našeg zadnjeg susreta i
Rastanka u Brezovici…
Pokoj vječni Gospodine daruj
moga *pramalića cviću*!
Ona je sad tamo negdje u svjetlu
A ja na kraju dana u sjeni Aquile
Tuga sama…
U srcu palim sviću

NA KRAJU

Uvijek postoji neki početak
Makar kao kamen na vrhu brijega
Ili onaj što ga gorski potok valja
Svome utoku
Početak ili kraj?
Na kraju krajeva
Što je uopće konačno: pakao ili raj?
Jedino ON zna
Tvorac bezvremenog univerzuma
Svjetlost svijeta, BOG jedini!
Dajući nama nas ljude (od čega me hvata trta),
Kako bi slobodne volje otkrili cilj sviju potraga
I sretno se vratili u okrilje Edenskog vrta

KOLOVOZ 26. 2023.

Put svog Velikog petka i ja nosim križ
Od postaje do postaje sve mi teži biva
Dok tvoj u Brezovici miruje.
Kao kroz vrata „Sanatorija Bellevue“ -
Dvosmjerna priča putuje
Zaključana u nekoj ladici mladosti…
Sedamdeset i sedam godina trajanja
Potrage za svjetlom

U kom nema ni sumnji ni kajanja
Moje Dubravke ovdje više nema
Samo siluete na prašnjavom putu
Negdje na horizontu
Ona i naša nona prebiru zvjezdani Ružarij
Dok uz njih kaska legendarna koza
Gledam ih, nestaju mi u zapadnom suncu!

IZGUBLJENI RAJ

Ne kanim više
Činiti planove za sutra
Ikog zabavljati
Priče koje nisam ispričao, nacrtao
Zaključavam.
I ako ih ne zaboravim
U nekom pretincu tajnom
Neka budu epitaf Zgubidanu
Izgubljenom negdje
U beskraju
Upisano u pijesak
Za inat mramoru

ZAJEDNO

Zaboravi zlato moje
Zaboravi snove
Svakidašnji put
Odavno smo mi krenuli,
Zajedno na dalek put
Držao sam te za ruku
Ti mene za skut
Svijet je od tad ostario
Život stao krut
Sad smo dvije žeravice
Zapretene u pepelu
Kvadrat zaključanog neba
Mjesečev mrtvi kut…
Kad zazvoni večernjica

Spremno ćemo zlato moje
Prema suncu k'o dva cvijeta
Ti rumena ružičica, a ja jaglac žut

LJUBAVNA

Kakav je to čudesan poj
Još sam tu i uglavnom tvoj
Bez ljubavi život bi bio proza -
Boza socijalne psihijatrije
Ljubav je poezija
Sve dok smo zajedno ti i ja -
Moja si inspiracija
Život je bez tebe koma
I kad jesi i kad nisi doma
I kad jesi i kad nisi moja
Ponekad čak i potpuno strana
Razumijem sve jer
Baka već, ali u prvom redu mama
Pedeset godina zajedno
Koliko god kompliciran, ali nikad sama,
Trpiš i podnosiš sva moguća „stanja"
I za to sam tu i zato sam tvoj
Ti si moj s nebesima spoj…

TEŠKI SNOVI

Pomislih
Ima tu nešto…
A onda – pa to je ništa
Potom, to je svašta!
Jedino ne znam
Upravlja li snovima
Stvarnost ili mašta

POGOVOR

Budući da nema tko napisati kritički osvrt, dopuštam si sam sebi napisati pogovor Zgubidanu trećem. Nije to uradak za široku publiku, više intimni dnevnik koji ne pretendira svoditi račune proteklog vremena na „završni obračun“. No nikad se ne zna. U bilješkama i pabircima raznih domaćih zadaća ostalo je još puno sirovih zapisa ovog tipa, reminiscencija na svakodnevicu. Svakako, kao što postoji razlog za pisanje makar po ključu priče „u cara Trojana kozje uši“ koji će trajati koliko već, postoji i veći razlog za posvetu svojoj trajnoj inspiraciji, a to je moja supruga. Zaslužna za naše dugotrajno i bajkovito zajedničko putovanje. Bajkovito jer se ni u mašti ne bi moglo zamisliti ono što realnost života donese. Stoga je i ova zbirka neka vrst zdravice za vrijeme koje dolazi.

U Bregani 6.10.2026.

O Zgubidanu koji ne gubi dane

Nadasve skroman čovjek, skroman i živ.
Življi nego mnogi mlađi, poletniji, radosniji.
Neumoran.
Uporan.
Radi i stvara.
Ne prestaje. Ne predaje… ni sebe ni se.
Ni godinama niti glasinama niti laskanjima niti ikome – osim sebi samome i svojima.
Duboko vezan za obitelj i duboko u sebi istinski umjetnik, većinu života u slici, ali i u stihu.
Branimir Dorotić dugogodišnji je član Ogranka Matice hrvatske u Samoboru gdje djeluje u Likovnom i Književnom odjelu.
Ne gubi dane. Daruje ih drugima.
Svaki dan.

Lada Lokmer
U Samoboru, 15. listopad 2026.